

Mi o sebi

GLASILO DRUŠTVA UPOKOJENCEV ŠKOFJA LOKA IN DRUŠTVA U3 ŠKOFJA LOKA

Št. 65 • Leto XX • September 2026

Moja pot
je sinji
trak /.../
Sečko Kosovel

Vsebina

4 AKTUALNO

- 4 Zbor članov Društva upokojencev Škofja Loka
- 5 Naši člani med občinskimi nagrajenci

9 KULTURA

- 10 Odmevalo je od ubranega petja
- 13 Glasbi predana od rane mladosti
- 16, 17 Škofjeloški pasijon živi v ljudeh

18 DOLGOTRAJNA OSKRBA

- 18, 19 Postopek za pridobitev pravice do dolgotrajne oskrbe

20 DRUŠTVO U₃

- 20 Z znanjem in odprtimi srci soustvarjamo našo skupnost
- 21 Znanje in medgeneracijsko povezovanje v polnem zamahu
- 23 Bronasti grb Občine Škofja Loka Eli Dolinar

25 PROSTOVOLJSTVO JE VREDNOTA

- 25 Priznanje Društvu Projekt Človek in Marici Mrak
- 26 Nežka Fojkar, prostovoljka z velikim srcem

28 ŠPORT

- 28 Veselimo se tekmovalj v športnem in prijateljskem ozračju
- 30 Namizni tenis in streljanje
- 31 Vsak ponedeljek na kolo

32 GREMO NA POT

- 32 Četrtekovi planinci iz pomladi v poletje
- 34 Kaj bomo do konca tega leta počeli v prostem času?
- 35 Smaragdna Sardinija

37 SLEDOVI PRETEKLOSTI

- 37 Pešpolk kranjskih Janezov

Na naslovnici:
Nordijska hoja v Gorajtah
Foto: Marko Primožič

Mi o sebi

Izdajatelj

Društvo upokojencev Škofja Loka
Partizanska cesta 1, 4220 Škofja Loka
Tel.: 04 512 06 64
e-pošta: drustvoupokojencev@siol.net
spletna stran: www.du-skofjaloka.si

Odgovorna urednica

Danica Zavrl Žlebir

Uredništvo

Martin Bizjak, Vesna Čadež, Ela Dolinar,
Martina Eržen, Dragica Gartner, Miha
Ješe, Nevenka Mandić Orehek, Marinka
Mesec, Maruša Mohorič, Tadeja Piskač
Hafner, Majda Puhar Kovač, Irena
Ropret Pipan, Nada Somrak, Alma Vičar

Lektorica

Nuša Radinja

Oblikovanje

Nives Lunder

Fotografija

Milan Gogala

Tisk

GTO Košir, d. o. o.

Naklada

1650 izvodov

Cena: posamezni izvod 1 €

ISSN 1855-0975

Prihodnja številka bo izšla decembra 2026

DRUŠTVO UPOKOJENCEV ŠKOFJA LOKA

Partizanska cesta 1
4220 Škofja Loka
<https://www.du-skofjaloka.si>
MŠ 5010721000, DŠ SI99746352
Tajništvo tel.: 04 512 06 64
in 041 618 308
Blagajna: 031 692 755
Uradne ure:
sreda in petek od 8. do 11. ure

DRUŠTVO U₃

Univerza za tretje
življenjsko obdobje

Partizanska cesta 1
4220 Škofja Loka
e-pošta: loka3univerza@gmail.com
<https://3univerza-loka.splet.arnes.si>
Facebook: Univerza TRI
Telefon med uradnimi urami:
064 233 535
Uradne ure:
sreda in petek od 10. do 12. ure

Kultura se je utrdila v našem društvu

To leto ni posebno samo zaradi izjemno vročega in dolgega poletja, ampak predvsem zaradi bogatega kulturnega dogajanja. Po enajstih letih je bil znova uprizorjen Škofjeloški pasijon, prvo dramsko besedilo v slovenskem jeziku, ki je pred več kot 300 leti na veliki petek napolnil ulice starega mestnega jedra Škofje Loke. Sodobne uprizoritve po večini sledijo originalu, tako glede besedila kot prizorišč, le čas procesij je drugačen in jih je skupaj z generalko devet. Letos mineva tudi 10. obletnica vpisa Škofjeloškega pasijona v svetovno nesnovno kulturno dediščino UNESCO, to pa je bil tudi prvi slovenski vpis na ta prestižni svetovni seznam.

Tudi pri letošnjem pasijonu so sodelovali številni naši člani. Več kot leto dni jim je srce bilo za ta največji slovenski prostovoljski projekt. Na številnih vajah so se pripravljali za predstave, ki so bile v režiji Marcela Brule res veličastne. Vsi nastopajoči so pokazali, da prostovoljstvo ni zamrlo, da je Škofja Loka še vedno mesto prostovoljcev, kar nenazadnje

dokazujemo tudi vsi aktivni člani našega društva. V zanimivem projektu in ob dobri organizaciji radi sodelujemo tudi brez plačila.

Kultura se je dobro utrdila tudi v našem društvu, saj Kulturni center Kamnitnik deluje dobro. Vsaj dvakrat na mesec se zberemo v dvorani na različnih kulturnih prireditvah in predstavah, v Galeriji Zlatin hodnik na leto pripravimo od osem do deset razstav, dvakrat na teden pa je odprta tudi Marinkina knjižnica. Počastimo vse pomembne kulturne praznike in letos smo prvič pripravili tudi srečanje ob občinskem prazniku Škofje Loke. Septembra bo poseben literarni večer posvečen vizionarskemu, veliko prežgodaj preminulemu pesniku Srečku Kosovelu.

O prireditvah članstvo sproti obveščamo na oglasnih deskah, na spletni strani in po elektronski pošti. Imamo lepo, dobro akustično in dovolj veliko dvorano, zato vas vabim, da se naših prireditev udeležite v še večjem številu.

Miha Ješe

Foto: Arhiv DU

Prizora iz Škofjeloškega pasijona.

Zbor članov Društva upokojencev Škofja Loka

► Irena Ropret Pipan

V četrtek, 26. marca 2026, je v restavraciji Kompliment v Škofji loki potekal zbor članov DU Škofja Loka. Približno sto udeležencev je do zadnjega kotička napolnilo prostor dogodka.

Po pozdravnem nagovoru predsednika društva Miha Ješeta so udeležencem zapeli člani Meša-

nega pevskega zbora Vrelec, v nadaljevanju pa se je predstavila še glasbena zasedba Loške orglice. Sledil je uradni del z izvolitvijo organov zbora, predstavitev poročil o delu društva, poročila o finančnem poslovanju in poročila nadzornega odbora. Predsednik društva je predstavil program dela društva v tem letu in finančni načrt.

Prejemniki priznanj na letnem zboru članic in članov našega društva.

Ob tej priložnosti so podelili tudi več priznanj. Pisna priznanja DU Škofja Loka so prejeli Vesna Žagar, Pevska skupina Mavrica, Leona Mlakar, Sonja Ferenc, Mešani pevski zbor Vrelec, Nada Fojkar in športna sekcija, Mira Golja, Minka Mlakar, kulturna sekcija, in Milan Možina, uprava DU.

Zahvale za večletno uspešno sodelovanje z našim društvom in delo na športnih področjih so prejeli: Marko Mohorič, podjetje Želva, Mojca Mohorič, Loška Komunala, Janko Demšar, Strelesko društvo Škofja Loka, Nada Somrak, športna sekcija DU Škofja Loka in Matjaž Loboda.

Malo plaketo DU Škofja Loka (iz prejšnjega leta) je prejela Mimi Dizdarevič.

Podelili so tudi priznanja Zveze društev upokojencev Slovenije in Pokrajinske zveze društev upokojencev Gorenjske. Malo plaketo Zveze društev upokojencev Slovenije je prejela Nežka Fojkar, pisno priznanje ZDUS pa Nevenka Mandić Orehek.

Pisno priznanje Pokrajinske zveze društev upokojencev Gorenjske so prejeli Maruša Mohorič, Borjana Koželj, Rudi Zadnik in Ela Dolinar.

Zbor se je končal s pogostitvijo ter z druženjem članic in članov društva.

Naši člani med občinskimi nagrajenci

► Danica Zavrl Žlebir

Med nagrajenci Občine Škofja Loka ob letošnjem občinskem prazniku so tudi Metod Jamnik, Marija Krajnik in Ela Dolinar

Zlati grb Občine Škofja Loka je prejel Metod Jamnik za svoje nesebično življenjsko delo na področju prostovoljnih humanitarnih dejavnosti, predvsem na področju gasilstva, zaščite in reševanja ter humanitarne pomoči. Med gasilci je dejaven več desetletij, v vsem tem obdobju pa je na več ravneh opravljal odgovorne operativne in organizacijske naloge. Dejaven je tudi kot prostovoljec Rdečega križa.

Srebrni grb Občine Škofja Loka je prejela Marija Krajnik za svoj trajen in izjemen prispevek k literarni ustvarjalnosti, ohranjanju kulturne in zgodovinske

dediščine ter bogatitvi kulturnega življenja lokalne skupnosti s posebnim poudarkom na knjigi »Reka Sovra mi je povedala«.

Dobitnica bronastega grba je Ela Dolinar, in sicer zaradi svojega izjemnega prispevka k povezani, prijazni in vključujoči Škofji Loki.

Ela Dolinar je nepogrešljiv steber prostovoljstva in družbenega življenja v Škofji Loki ter ena izmed osrednjih ambasadork aktivnega staranja v našem mestu, poleg tega pa je tudi prostovoljna voznica – prostoferka (več o njej na naslednjih straneh).

Na podelitvi nagrad Občine Škofja Loka naši člani: Marija Krajnik, Metod Jamnik in Ela Dolinar z županom Tinetom Radinjo in preostalimi nagrajenci.

Alenka vas nagovori po imenu

► Vesna Čadež

Alenka Malenšek Košenina je med prvimi, ki jo spoznate ob vključitvi v Društvo upokojencev Škofja Loka. Njeno »delovno mesto« je v prostoru blagajne,

kjer jo takoj prepoznate po iskrenem in prijetnem nasmehu. Glede na to, da že vse življenje živi v Škofji Loki, pozna veliko ljudi in vas prijazno pozdravi po imenu. Njeni nalogi sta pobiranje članarine in s tem povezana evidenca, pri njej se prijavljamo tudi na enodnevne izlete in plačujemo prevoze zanje. Gospa je prostovoljka v pravem pomenu besede, saj je vedno pripravljena pomagati pri vseh dejavnostih našega društva. Vsekakor ne boste zgrešili, če informacije in pomoč poiščete pri njej. Alenka je vedno urejena in s svojim slogom lepo popestri naše nove prostore. Zelo rada potuje in skupaj z možem se vsako leto odpravita na daljše raziskovalne počitnice. V veliko veselje pa sta ji tudi vnuk in vnukinja, ki ji popestrita prosti čas.

Naši sosede: Strelsko društvo Škofja Loka

►Ela Dolinar

Predstavljamo še enega soseda v naši stavbi, tokrat Strelsko društvo Škofja Loka, katerega predsednica je Lejla Mahmutović. Že štiri leta z veliko predanostjo skrbi za razvoj društva in strelskega športa. Ko je prevzela vodenje, je bilo društvo v zelo slabem položaju in njegov obstoj negotov.

Do takrat je večino dejavnosti vodil Janko Platiša, srce in gonilna sila društva. Ko je zbolel, je kot predsednik odstopil, Lejla pa je prevzela vodenje v najtežjem obdobju. Če takrat ne bi stopila v ospredje, bi društvo najverjetneje prenehalo delovati. Po Jankovi smrti je vztrajno nadaljevala njegovo delo, društvo znova postavila na trdne temelje in

kmalu so sledili tudi vrhunski rezultati.

Njeno delo je bilo prepoznano tudi širše. Postala je članica predsedstva Strelske zveze Slovenije, pred dvema letoma pa je prejela bronasti grb Občine Škofja Loka za prispevek k razvoju strelskega športa. Posebej ponosni so na medgeneracijsko sodelovanje. Njihov najmlajši član ima devet let, najstarejši 85. Mladi starejšim pomagajo pri uporabi sodobne tehnologije, starejši pa mlajšim predajajo svoje bogate izkušnje.

Med obnovo prostorov so namestili 17 sodobnih elektronskih tarč in tako postali edino društvo v Sloveniji s takšnim sistemom. Ta omogoča natančno spremljanje zadetkov, takojšen prikaz rezultatov in kakovostnejšo analizo treningov. Projekt so uresničili ob pomoči Občine Škofja Loka, Zavoda za šport Škofja Loka, Fundacije za šport ter donatorjev in sponzorjev.

V sodelovanju s Strelsko zvezo Slovenije, Ministrstvom

za obrambo in Slovensko vojsko so pridobili tudi souporabo vojaškega strelišča v Crngrobu.

V društvu vladata spoštovanje in prijetno ozračje. Otroci, mladi in starejši si med seboj pomagajo, vedno pa je na prvem mestu varnost. Strelski šport razvija disciplino, odgovornost, potrpežljivost, zbranost in samokontrolo. Člani škofjeloškega društva se redno izobražujejo za trenerje in sodnike. Na tekmovanjih nastopajo oblečeni v rumeno-zelena klubska oblačila v barvah naše občine.

Letos so na državnem prvenstvu med 58 društvih osvojili ekipni naslov državnih prvakov, drugo mesto po številu medalj ter tudi naslov posamičnega državnega prvaka in podprvaka Slovenije.

Lejla je še vedno aktivna tekmovalka, ob tem pa mama dveh deklet in redno zaposlena magistrica ekonomije. Vedno poudarja, da so uspehi društva rezultat skupnega dela vseh članov. Društvo dvakrat na leto pripravi tudi druženje, ki še dodatno krepi prijateljske vezi.

V soboto,
19. septembra 2026,
pripravljajo dan
odprtih vrat in tekmovanje
»Občan strelja«, na katerega
vabijo vse, ki bi radi bolje
spoznali njihov šport.

Če vas zanima strelski šport ali bi se želeli pridružiti društvu, vas z veseljem vabijo k vpisu.

Dobrodošli so otroci, mladi in odrasli, vsi, ki bi radi spoznali ta šport, saj se ob njem razvijajo zbranost, disciplina, odgovornost in prijateljske vezi. Članom društva želimo še veliko uspehov.

Nove subvencije Eko sklada

Eko sklad je objavil nov javni poziv 126SUB-OB26, ki občankam in občanom omogoča višje nepovratne finančne spodbude za energetsko prenovu stavb. Namenjen je za naložbe v večjo energijsko učinkovitost in rabo obnovljivih virov energije v stavbah

Poziv zajema širok nabor ukrepov, med drugim vgradnjo toplotne črpalke, kurilne naprave na lesno biomaso, toplotno izolacijo fasade,

strehe ali tal ter zamenjavo stavbnega pohištva. Novi javni poziv velja za naložbe, izvedene od marca 2026.

Vlogo za pridobitev nepovratne finančne spodbude je treba oddati po zaključku del in po plačilu celotne naložbe. Sredstva bodo na voljo do porabe namenskih sredstev Eko sklada.

Za natančnejša pojasnila in strokovno svetovanje je občanom in občankam na voljo Energetsko-svetovalna pisarna v Škofji Loki. **Svetovanje je brezplačno, nanj pa se je treba obvezno prijaviti prek spletne aplikacije Ekosklada.**

Poslovala se je Julija Jenko

Umrla je Julija Jenko, v mlajših letih športnica, pozneje rekreativna športnica in organizatorka športne dejavnosti v Društvu upokojencev Škofja Loka, kjer je bila od leta 2019 častna članica.

Julija je bila športnica od malih nog: enajstletna je začela telovaditi pri TVD Partizan v Škofji Loki in na tekmovanjih že kmalu dosegla prve uspehe. Nastopala je v slovenski mladinski reprezentanci, tekmovala in zmagovala po Jugoslaviji, se uvrstila tudi v jugoslovansko mladinsko reprezentanco. Leta 1960 je končala svojo tekmovalno kariero, saj si je ustvarjala družino. Pozneje se je vrnila v TVD Partizan kot trenerka in tam ostala do leta 1975, ko je zaradi

bolezni delo prepustila drugim. Nato je kegljala, v takratnem LTH-ju, kjer je bila zaposlena, pa je od leta 1982 sodelovala na sindikalnih športnih igrah v kegljanju, streljanju, teku, pikadu, smučanju, namiznem tenisu ... Po upokojitvi se je vpisala v društvo upokojencev, kjer je vzpostavila več športnih sekcij, ki so sodelovale na tekmovanjih, od občinskih in pokrajinskih do državnih. Izkazala se je kot organizatorka in pobudnica številnih športnih dejavnosti, od

plavanja do pohodništva in planinstva.

Poleg športa je počela še številne druge stvari: pobirala je članarino, raznašala glasilo Mi o sebi, sodelovala v programu Starejši za starejše. Za športne dosežke in druge dejavnosti je prejela vrsto priznanj, v Društvu upokojencev Škofja Loka pa so jo leta 2019 razglasili za častno članico. Od nje so se v družinskem krogu poslovili 18. avgusta letos na pokopališču v Lipici.

Danica Zavrl Žlebir

Izlet na Madžarsko

► Julijana Dolinar

Maja se je 48 članov in članic DU Škofja Loka odpravilo na dvodnevni avtobusni izlet na Madžarsko. Z nami je bil tudi vodnik Izak.

Na poti smo se najprej ustavili na Trojanah, potem pa smo vožnjo nadaljevali proti Moravskim Toplicam, kjer smo se v gostilni Šiftar okrepčali z dobrim prekmurskim bogračem in gibanico. Ko smo prečkali mejo z Madžarsko, nas je cesta vodila med prostranimi polji, ki jim ni bilo videti konca. Ob prijetni in strokovni vodnikovi razlagi smo se najprej ustavili v mestu Sombotel, kjer nas je žal presenetilo mrzlo in deževno vreme, vendar nas to ni oviralo, da se ne bi sprehodili po mestu. Ogledali smo si rimsko najdišče Iseum, mogočno stolnico sv. Martina, glavni trg in sinagogo iz 19. stoletja, v kateri je zdaj koncertna dvorana filharmonije.

Pot nas je nato vodila proti Kőszegu, mestu iz skupine evropskih zgodovinskih mest Douzelage, katerega članica je tudi Škofja Loka. Iz hotela v središču mesta je bil čudovit razgled na trg in mogočno katedralo. Po krajšem ogledu mesta in prvi pokušini tradicionalne pijače palinka je sledila večerja. Naslednji dan smo si ogledali

mesto, katerega del leži znotraj dobro ohranjenega kamnitega obzidja. Na glavnem trgu smo si ogledali mestno hišo in v njeni čudoviti sejni dvorani so nas sprejeli predstavniki tega mesta. Druženje je bilo prijetno in zanimivo. V spremstvu vodnika smo se sprehodili tudi znotraj obzidja in se seznanili z bogato zgodovino mesta. Po kosilu smo se na poti domov ustavili v muzeju na prostem »za železno zaveso«. Lastnik muzeja nam je ob ogledu razstavljenih vojaških predmetov predstavil tudi vojaško zgodovino na njihovem območju. V prijetnem rezpoloženju na avtobusu smo se v večernih urah srečno vrnili domov.

Pred mestno hišo v Kőszegu

© Julijana Dolinar

Kulturni center Kamnitnik

Program prireditev v drugi polovici leta 2026

Prireditve

- 8. september ob 18.00: **50 let alpinizma, Franc Langerholc**
- 22. september ob 18.00: **Srečko Kosovel, literarni večer**
- 20. oktober ob 18.00: **Argentina – Pavle Dobovšek**
- 27. oktober ob 18.00: **Ljubezen je v zraku – Darja Resnik**, organizator Miha Ješe, recitatorji Ela Dolinar, Marjeta Štrekelj, Miha Ješe
- 10. november ob 17.00: **Islandija – Ela Dolinar**
- 24. november ob 17.00: **Padci starejših**
- 8. december ob 17.00: **Kőszeg – Miha Ješe**
- 18. december ob 17.00: **Športnik leta**

- Za leto 2027 napovedujemo potopisni predavanji Bernarde Debeljak **Od Karakoruma do Himalaje in Severna Koreja**

Razstave

Odprtja razstav objavljamo v skladu s predlogom umetniškega sveta.

- 7. september ob 17.00: **Fotografska razstava Milana Miheliča**
- 9. september ob 17.00: **Slikarska razstava Mateje Pogačnik**
- 16. november ob 17.00: **Fotografska razstava U3 »Vse okoli nas«**
- 4. december: **Filatelistična razstava** (datum je lahko še spremenjen)
- 21. december ob 17.00: **Slikarska razstava skupine Blegoš iz Poljan** (datum je lahko še spremenjen)

Podobe narave in ljudi

► Danica Zavrl Žlebir

Maja in junija je bila v galeriji Zlatin hodnik v prostorih Društva upokojencev Škofja Loka na ogled razstava likovnih del Ivana Kejžarja. S predstavitvijo svojih likovnih del je zaznamoval svoj življenjski jubilej – petindevetdeset let.

Ivan Kejžar je bil po rodu iz Zgornje Sorice, vendar je več kot pol stoletja živel v Škofji Loki in januarja letos dopolnil častitljivih 95 let. Njegov poklic je bil povezan z naravnim okoljem, saj je kot diplomirani inženir gozdarstva večji del delovne dobe služboval v Gozdnem gospodarstvu v Škofji Loki. Že v gimnaziji je pokazal smisel za risanje, z njim pa se je začel intenzivneje ukvarjati po šestdesetem letu, ko se je upokojil.

Ob upokojitvi se je še poln delovnega elana lotil pisanja o njemu tako ljubih krajih. Napisal je več knjig: Grohar in soriška dediščina, Vodnik po Groharjevi poti (2008), Soriški rodovi (2011), Atlas, Soriška ledinska imena (2013), Soriške družine (2019) in Sorica v slikah (2019). Ob tem je ustvaril bogato zbirko fotografij teh krajev, hkrati pa jih je upodabljal tudi likovno. Ustvaril je več kot sto akvarelov, ki prikazujejo Sorico v različnih letnih časih, kraje pod Ratitovcem, tamkajšnje brzice in tolmane. Ker je likovni samouk, je znanje črpal iz knjig in najrazličnejših priročnikov za slikanje. Navdih za likovne teme je najpogosteje iskal v naravi, kljub temu pa je naslikal tudi portrete nekaterih domačinov.

Razstavo in njeno odprtje sredi maja – z glasbo in petjem je dogodek obogatil Matej Soklič – sta zasnovali slikarjeva hči Tanja Kejžar in akademska slikarka Maja Šubic, ki z velikim spoštovanjem gleda na Kejžarjev slikarski opus. Na hodniku so bile razstavljene krajine, po večini prizori iz Selške doline ter slapovi vodotokov, ki jih je kot gozdar dobro poznal, v dvorani pa so obiskovalci lahko občudovali portrete sorodnikov in prijateljev. Od Ivana Kejžarja smo se poslovili avgusta letos.

Ivan Kejžar s hčerko Tanjo Kejžar in Majo Šubic

© Arhiv družine Kejžar

Oglasna vitrina

Matjaž Loboda in Nevenka Mandić Orehek sta maja uredila oglasno vitrino krajevne skupnosti Trata. Gre za dogovor med KS in DU.

Matjaž je na pločevino nalepil pluto, Nevenka pa je pomila vrata in steklo. V zgornji polovici so obvestila Knjižnice Ivana Tavčarja, spodaj pa obvestila DU. Od maja torej obvestila Društva upokojencev Škofja Loka lahko najdete tudi v vitrini krajevne skupnosti Trata v bližini pošte v Frankovem naselju, nasproti šole.

M. J.

© Nevenka Mandić Orehek

Odmevalo je od ubranega petja

► Irena Ropret Pipan

Uspešna revija upokojenskih pevskih zborov »Gorenjski upokojenci pojejo 2026«

Sredi aprila je v Sokolskem domu v Škofji Loki odmevalo od ubranega petja trinajstih nastopajočih zborov, na koncu pa je zadonela še pesem »Jaz pa pojdem na Gorenjsko«, ki so jo zapeli vsi zbori skupaj. Dogodek je skupaj s Pokrajinsko zvezo Društev upokojencev organiziralo Društvo upokojencev Škofja Loka. Prireditelj je vodila Slavica Bučan.

V uvodu je nastopajoče in občinstvo najprej nagovoril škofjeloški župan Tine Radinja, za njim pa so jim nekaj besed namenili še Jože Derlink, podpredsednik PZDU Gorenjske,

Miha Ješe, predsednik DU Škofja Loka, in Cvetko Bajc iz Zveze društev upokojencev Slovenije.

Po uvodnih govorih so zbori nastopili po vrstnem redu, ki ga je določil žreb. Vsak zbor se je predstavil z dvema pesmima.

Nastopili so: Mešani pevski zbor Motnik iz Špitaliča, Ženski pevski zbor Večerna zarja iz DU Javornik – Koroška Bela, Mešani pevski zbor Vrelec iz DU Škofja Loka, Mešani pevski zbor DU Tržič, Mešani pevski zbor DU Komenda, Mešani pevski zbor DU za Selško dolino iz Železnikov, Mešani pevski zbor DU Kamnik, Mešani pevski zbor Petra Liparja iz DU Kranj, Mešani pevski zbor DU Šenčur, Ženski pevski zbor Staneta Habeta iz DU Domžale,

Mešani pevski zbor Slavček iz DU Lesce, Mešani pevski zbor DU Jesenice in Pevska skupina Mavrica iz DU Škofja Loka.

Ob koncu je glavni selektor tekmovanja, dirigent in skladatelj Damjan Močnik razglasil najboljše zборе.

Tretje mesto sta si delila Mešani pevski zbor DU za Selško dolino pod vodstvom Minke Šmid in Mešani pevski zbor Petra Liparja iz DU Kranj pod taktirko Andreja Zupana, drugo mesto je zasedel Ženski pevski zbor Staneta Habeta iz DU Domžale pod taktirko prof. Andreje Polanec, prvo mesto pa je že četrtič zapored osvojil Mešani pevski zbor Vrelec iz DU Škofja Loka pod taktirko prof. Dejana Herakovića.

Vsi zbori so družno zapeli »Jaz pa pojdem na Gorenjsko«.

Z Mavrico čez državno mejo

► Ela Dolinar

Pevska skupina Mavrica se je letos na končni izlet podala čez mejo. Na poti tja smo se ustavili v Mojstrani in si ogledali Planinski muzej, v katerem sistematično prikazujejo in preučujejo kulturno dediščino slovenskega gornštva in planinstva. Odprli so ga 7. avgusta 2010, natanko 115 let po odprtju Aljaževega stolpa na vrhu Triglava.

V muzeju je stalna razstava, ki je zasnovana kot muzejska pripoved. Obiskovalca popelje v gore, tako da na podlagi eksponatov, fotografij, filma in tudi interaktivno spozna gorsko okolje, tamkajšnje življenje, rastlinstvo, živalstvo in podobno. Za zdaj zbirka obsega več kot 450 razstavljenih predmetov. Muzej je sodobno oblikovan in upošteva najsodobnejše usmeritve muzejskih zasnov, tudi z najnovejšo avdiovizualno in informacijsko tehnologijo. Med zani-

mivostmi je v njem tudi gorska koča, v kateri lahko v gorah preživijo vremenske nevšečnosti.

Pot nas je vodila naprej v Trbiž, ki je vedno dobra izbira, še posebej za ženski spol, saj se mesto ponaša z veliko pokrito tržnico, kjer se zlahka izgubite v labirintu stojnic z usnjenimi in tekstilnimi izdelki, med katerimi gotovo najdete kaj zase. Tudi odlično kavo smo si privoščili.

Naš naslednji cilj so bila Belopeška jezera v Italiji. Imenujemo jih tudi Mangartska jezera, Fužinska jezera in celo Klanška jezera. Gre za dve ledeniški jezери, ki so ju Italijani razglasili za narodni park. Nad jezери se dvigata mogočna vrhova, Mangart in Ponc.

Na vrhove je čudovit razgled in so ena izmed tistih točk v Furlaniji-Juljski krajini, ki jih je treba videti. Jezeri pod mangartskim pogorjem in Ponco sta povezani

z nezahtevnimi potmi, nastali pa sta med umikanjem ledenikov pred približno 15.000–16.000 leti. Okolica jezer ponuja različno dolge sprehode. Malce smo se sprehodili ob jezeru in si privoščili odlično »aperolšpric«.

Pot smo nadaljevali proti še enemu biseru, tokrat na naši strani. Bled nas je pričakal v vsem svojem sijaju. Leta 2004 je Bled praznoval častljivo tisočo obletnico prve omembe. Restavracija Špica ob Blejskem jezeru razkriva čudovit pogled na otok in grad, notranjost pa pripoveduje uspešno veslaško zgodbo. Poleti je tam veliko turistov, zato si ga je pametneje ogledati spomladi ali pozno jeseni.

Pripravili so nam odlično kosilo po zares ugodni ceni. Malce smo se še sprehodili ob jezeru in se napotili proti domu. Za nami je bil lep in zanimiv dan.

Pevska skupina Mavrica na reviji pevskih zborov Gorenjski upokojenci pojejo.

Na končni izlet se je Pevska skupina Mavrica podala čez mejo.

Pomladno pevsko vrenje do počitniškega poletja

► Martin Bizjak

Po kulturnem prazniku so se nastopi MePZ Vrelec vrstili drug za drugim. Najprej smo zapeli na zboru članov domačega DU v restavraciji Kompliment, kjer je ženski sestav MePZ Vrelec slovesno odprl srečanje s štirimi pesmimi v ljudskem melosu.

Začelo se je obdobje živahne revijske in koncertne dejavnosti MePZ Vrelec, saj smo nastopili na več pevskih revijah, že aprila na reviji pevskih zborov Gorenjski upokojenci pojejo, ki jo vsako leto priredi eno izmed gorenjskih društev. Prireditvev je tokrat potekala v Sokolskem domu v Škofji Loki in v družbi trinajstih zborov in pevskih skupin smo se želeli pred domačim avditorijem kar najbolje izkazati. Selektor revije, skladatelj in dirigent Damijan Močnik nam je za izvedbo primorske ljudske Dve let in pol ter Prešernove Dekletom prisodil prvo mesto; ta uspeh smo sicer dosegli že četrto leto zapored. Zadovoljni smo predvsem zato, ker nam je to uspelo z nastopom pred domačimi poslušalkami in poslušalci.

Mesec dni pozneje je MePZ Vrelec nastopil na Območni reviji odraslih PZ in malih vokalnih skupin v Sokolskem domu. Poleg našega zbora so nastopili še dva pevka zbora in ena vokalna skupina. Vrelec se je predstavil s tremi slovenskimi ljudskimi pesmimi in z makedonsko ljudsko Što mi e milo i drago. Konec maja je MePZ Vrelec sodeloval na gala koncertu XIV. Festivala slovanske glasbe v Sokolskem domu, in sicer na tekmovanju Blagoslovi me moj talisman. Na koncertu so nastopili najboljši izvajalci, izbrani izmed 36 sodelujočih zborov, solistov in pevskih skupin iz Slovenije in tujine. MePZ Vrelec je v tekmovalnem programu s pesmijo Dekletom in z makedonsko Što mi e milo i drago osvojil srebrno priznanje.

V začetku poletja smo si pevke in pevci Vrelca oddahnili na prijetnem izletu v dolino skakalnic pod Poncami, kjer smo si ogledali Nordijski center, doživeli strah ob pogledu z vrha zaletišča največje skakalnice ter se podali še v gorski raj pod Jalovcem, v Tamar. Še pod vtisom lepot naših gora smo

pevke in pevci Vrelca nastopili na vseslovenskem srečanju PZ, ki so ga pripravili na Dnevih medgeneracijskega sožitja na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani. Nastop smo si zagotovili z dobrimi uvrstitvami na pokrajinskih revijah PZ, predstavili pa smo se s pesmima Dve let in pol ter Dekletom. V družbi najboljših je Vrelec prejel priznanje za svojo dejavnost.

MePZ Vrelec v vsakoletnem načrtovanju nastopov ne pozabi z lepo pesmijo razveseliti niti oskrbovancev v domovih starejših občanov. Letos poleti smo popestrili bivanje varovancem v domu starejših občanov v Medvodah. Program je obsegal 11 pesmi, poleg celotnega mešanega sestava Vrelca pa sta posebej nastopila še ženski in moški sestav.

V Vrelcu se spomnimo tudi na jubileje naših pevke in pevcev ter jih ustrezno počastimo. Na zadnji redni vaji Vrelca smo praznovali 90-letnico našega tenorista Marjana Kovača, nekdanjega pevca okteta Jelovica, več cerkvenih zborov in pevske legende MePZ Vrelec. V žaru vročega julija pa je odšla v svet večne harmonije in sozvočja akordov nekdanja zborovodkinja Vrelca gospa Nada Krajnc, ki je do zadnjega diha ustvarjala MePZ Vrelec kot dragocen glasbeni biser ter ga kot svojo dediščino zapustila dostojnemu skrbniku, našemu zdajšnjemu zborovodji prof. Dejanu Herakoviću, da jo še naprej žlahtni. Njene pevke in pevci smo jo s pesmijo spremili na zadnjo pot in se v spoštljivem spominu poslovili od nje.

Pevke in pevci Vrelca v Planici

Glasbi predana od rane mladosti

► Martin Bizjak

Minka Bertoncelj je glasbi in petju predana vse od rane mladosti. Že v nižji gimnaziji v Poljanah je pela v mladinskem pevskem zboru, nato se je kot dijakinja Srednje vzgojiteljske šole v Ljubljani pridružila ljubiteljem petja v mladinskem pevskem zboru. Zbor je nastopal na revijah mladinskih PZ in na eni od njih je v Mariboru zasedel 2. mesto.

Minka se je po končanem šolanju kot vzgojiteljica zaposlila v vrtcu Čebelica na Novem Svetu v Škofji Loki in tam ostala do upokojitve. Vodila je otroški zborček in z njim priložnostno nastopala tudi na nekaterih zunanjih prireditvah.

Ob desetletnici vrtca je z zborčkom pripravila pesem Janeza Bitenca Pomladna kantata s petjem in koreografijo in ob spremljavi harmonikarja iz glasbene šole.

Ves čas je tudi sama prepevala v zboru, saj je v Komornem PZ vrtca pod vodstvom zborovodje Pavle Grahek pela kar 15 let, vse do konca njegovega obstoja. Minka je s svojim življenjskim sopotnikom in še z dvema zakonskima paroma ustanovila ansambel Lamparček, s katerim so razveseljevali oskrbovance v domovih starejših, slavljenice ob praznovanjih Abrahama, nastopali pa so tudi na silvestrovanjih. Leta 2007 jo je pevka Anica Krajnc povabila, naj se pridruži MePZ Vrelec, in takratna zborovodkinja Nada Krajncan jo je z veseljem sprejela med altistke. Za svojo dolgoletno predanost zborovskemu petju je

glede na dolžino pevskega staža prejela bronasto, srebrno in zlato Gallusovo značko, ob 20-letnici MePZ Vrelec pa še posebno Gallusovo priznanje za svoje več kot 40-letno zborovsko petje.

Minka je na kulturnem področju vsestranska, saj je 10 let nastopala tudi v predstavah Loškega gledališča. Še kot vzgojiteljica v vrtcu je uprizarjala predstave za vrtčevske varovance in z njimi nastopala v otroških igrakah.

Na pustnih sprevodih otrok si je tudi sama nadela kako veselo in pristrčno pustno opravo. Po njeni poti ji sledi tudi vnuk Jan, ki je član ansambla Loškega odra in pevec Škofjeloškega okteta. Seveda si Minka ogleda vse njegove predstave in tudi precej ponovitev.

V MePZ Vrelec čas nenehno spreminja sestav zbora, tako da mlajši upokojenci zapolnjujejo vrste odhajajočih. Z Minko se v zboru srečujemo tudi nekdanji očki in mamice, katerih malčke je skrbno in ljubeče varovala. Pevka Irma, s katero v zboru pojeta z »ramo ob rami«, pa je bila v vrtcu celo njena varovanka.

Njeni znanci Minko od nekdanj poznajo kot veselo in polno vedrine, ki z leti ne ugaša, čeprav tudi njej niso prizanesli udarci usode. Za vsakogar, ki ji zaupa svojo osebno stisko, najde besedo spodbude in mu pozorno prisluhne. Med pevke in pevce Vrelca vnaša žar svetlobe, ki jo seva njena živahna iskrivost.

Minka se ni ukvarjala zgolj s kulturo, še ne dolgo tega je

Minka Bertoncelj na reviji Gorenjski upokojenci pojejo 2026

bila tudi aktivna rekreativna športnica. S tem je blažila sklenje nikdar zaceljene rane zaradi izgube moža in sina.

Za naše društvo upokojencev je tekmovala v namiznem tenisu in plavanju ter bila redna udeleženka planinskih pohodov naših članov.

Še vedno vsako jutro hodi na vadbo 1000 gibov v skupino »oranžnih majic«. Rada pa se zateče v svoj »mali raj« ob Sori pod Podlubnikom, kjer skrbno in z ljubeznijo obdeluje svoj vrtiček.

Minka, želimo ti, da s svojo pristrčno vedrino in veselo čilostjo še dolgo ostaneš vir naše notranje radosti, spodbude in neomajnega upanja.

Škofja Loka in njeni škofje

► Danica Zavrl Žlebir

Neposredno pred praznikom Občine Škofja Loka je bilo v prostorih DU predavanje mag. Jožeta Štukla z naslovom »Nastanek loškega gospostva«

Jože Štukl in Miha Ješe

Arheologu in zgodovinarju Jožetu Štuklu je vedno vredno prisluhniti, saj na svež in duhovit način ter v pristni loški govorici pove marsikaj zanimivega iz zgodovine tukajšnjih krajev. Tokrat je predstavil darilne listine, s katerimi je loško gospostvo pripadlo freisinški škofiji, nastanek Stare Loke in pozneje Škofje Loke ter poselitev loškega območja.

Freisinška škofija je bila ustanovljena v osmem stoletju, v obdobju do njenega konca pa se je v njej zvrstilo 61 škofov. Leta 973 ji je z darilno listino pripadlo loško gospostvo. Nemški cesar Oton II. ga je namreč podaril takratnemu škofu Abrahamu. Datum te listine – 30. junij – je tudi dan, ki ga je Občina Škofja Loka izbrala za občinski praznik,

saj je v njej prvič omenjena Škofja Loka. S škofom Abrahamom je povezana tudi legenda o nastanku loškega grba, v katerem je zamorec s krono: škofa naj bi namreč pred medvedom

je razvilo v naselbino obrtnikov in trgovcev, v 14. stoletju je dobilo tudi mestno obzidje. Jože Štukl je povedal, da so mesto pestile različne tegobe: kužne bolezni, dva požara in celo potres, o vsaki je vedel povedati zanimivo zgodbo.

Poleg ustanovitelja loškega gospostva škofa Abrahama Štukl omenja tudi škofa Leopolda, ki ga povezujejo s Kamnitim mostom, najstarejšim tovrstnim mostom na Slovenskem. Legenda govori, da se je v 14. stoletju Leopold na njem smrtno ponesrečil. Kamniti most poznamo tudi pod imenom Kapucinski most, ker so kapucini ob njem zgradili svoj samostan. Manj znan pa je pod imenom Franca Jožefa. Poleg Leopolda je v Škofji Loki umrl in je tu pokopan še en škof, Konrad V., ki naj bi bil umorjen.

Ilustracija Maja Šubič

Freisinško gospostvo v Škofji Loki se je končalo leta 1803, kajti za časa Napoleona je bilo nacionalizirano. Jože Štukl je o njem nanizal veliko zgodb, še več jih je pustil za kdaj drugič, ko ga bodo loški upokojenci znova povabili medse. Tokrat so namreč kljub vročemu poletnemu vremenu dodobra napolnili dvorano društva.

Igor Karlovšek
Anatomija želje

To je zgodba o izjemnem dekletu, ki kljub prikritim resnicam in globokim predsodkom v družbi z začetka 19. stoletja sledi svojim sanjam. Roman obravnava teme iskanja identitete in lastnega mesta v svetu s položaja, s katerega so zaradi pripadnosti določenemu spolu nekateri cilji že vnaprej obsojeni na neuspeh. Zgodba spremlja mlado protagonistko Rozalijo, ki si od vsega najbolj želi, da bi postala zdravnica, in to v času, ko kaj takega nikakor ni bilo samoumevno. V vseh pogledih izjemno in neverjetno inteligentno dekle ženejo ambicije, za katere se bori z vsem svojim bistvom. Je kaj takega v družbi z začetka 19. stoletja, ko je bila ženskam namenjena le osnovna izobrazba, sploh mogoče? V zgodbo o ženski emancipaciji je vtkana pripoved o iskanju Rozalijinih pravih korenin, saj junakinja sluti zamolčano resnico, da tiranski in s kmetijsko posestjo obsedeni Grčar in njegova žena Antonija nista njena prava starša. Zgodba realistično naslika razmerja moči v patriarhalni družbi in opiše številne predsodke, ki jih kljub preživetosti v družbi najdemo še dandanes, pa naj si to želimo priznati ali ne. Bralec spremlja zanimivo pripoved dekleta na poti v odraslost in njen prehod iz naivnega idealizma v grenki realizem, ki se v vsej svoji veličini pokaže ob koncu romana. Roman je žanrski hibrid zgodovinskega, družbenokritičnega in razvojnega romana s primesmi ljubezenskega in vojnega romana.

Robert Specht
Tisha

Gre za resnično zgodbo o Ann Hobbs, 19-letnem dekletu, ki se je leta 1927 na Aljaski zaposlila kot vaška učiteljica. Otroci jo vzljubijo, vaščanom pa se zameri, ker zagovarja enakost vseh učencev in tako spodkopava zakoreninjene navade tamkajšnjih ljudi. Ko se zaljubi v fanta mešane krvi, je to samo še pika na i ... Če se hočemo približe spoznati z Aljasko, je to prava knjiga, saj pisatelj pred nami slikovito razgrne tako ljudi v tej severni pokrajini kot tudi čudovito naravo: očarajo nas opisi nedotakljive divjine in drugih naravnih lepot. Skratka: knjižni biser.

Tone Svetina
Stena

Gre za izvrsten roman o osvajanju Triglavske severne stene, ki ji zaradi impozantnih razsežnosti (4 km široka in 1 km visoka) pravijo kar »Stena« in je ena največjih v Alpah sploh. V ospredju pripovedi je Joža Čop, vrhunski alpinist, ki ga osvajajo ženske, on pa osvaja Steno, nazadnje tudi osrednji steber, ki ga po njem poimenujejo Čopov steber. Ob tem spremljamo tudi zgodbo Klementa Juga, med liki se pojavi tudi Jakob Aljaž in še marsikdo, ki je postavljajal mejnike v našem gorništvu in alpinizmu – tudi alpinistke, med katerimi se je odlikovala predvsem

Pavla Jesih, ki je s Čopom plezala osrednji steber. Roman pritegne tako ljubitelje gora kot tudi vsakogar, ki ima rad naravo in slovenstvo sploh: vseskozi se namreč dotika tekme v osvajanju Stene med slovenskimi in nemškimi alpinisti.

Pater Karel Gržan
Le kaj počne Bog v nebesih, ko je na zemlji toliko trpečih?

Pater Gržan je intelektuallec, ki se je s teoloških in filozofskih višin spustil na blatne ceste življenja. To je duhovnik, ki ne oznanja ene in edine zveličavne resnice! Sopotnik, ki se skupaj z nami sprašuje, zakaj Bog ne naredi ničesar, ko pa na milijarde ljudi vsak dan grozljivo trpi. Kakšen Bog je to – če sploh je? Knjiga ne daje dokončnega odgovora na to vprašanje, ponuja pa nešteto iztočnic za premislek o smislu naših življenj in ravnanj.

Razmišljanja priljubljenega patra Karla Gržana navdihujejo s širino, poglobljeno prodornostjo in globino ter se dotaknejo tako vernih kot ateistov.

Zbrala Nevenka
Mandič Orehek

Škofjeloški pasijon živi v ljudeh

► Danica Zavrl Žlebir

Škofja Loka je v postno-velikonočnem času spet dihala s Škofjeloškim pasijonom. Kamenček v mozaik letošnje uprizoritve so dali številni prostovoljci, med njimi tudi člani našega društva

Škofjeloški pasijon, sicer najstarejše ohranjeno dramsko besedilo v slovenskem jeziku, ki ga je leta 1715 v škofjeloškem samostanu napisal kapucin Lovrenc Marušič oz. pater Romuald in so ga nato v postno-velikonočnem času v Škofji Loki uprizarjali kot procesijo, je letos

znova oživel ulice tisočletnega mesta. Letošnje predstave si je ogledalo več kot 30 tisoč obiskovalcev iz Slovenije in tujine, mesto pa je v pasijonskem duhu utripalo polnih deset dni. Posebnost Škofjeloškega pasijona, ki ga je tokrat režiral Marcelo Brula, je sodelovanje velike množice prostovoljcev, saj je bilo vseh kar 1500 – poleg igralcev v prizorih tudi statisti, nosači, konjeniki in še drugi, ki niso toliko na očeh, kljub temu pa so pomemben del pasijonske zgodbe. Že veliko pred uprizoritvijo so se začele v Škofji Loki, obeh dolinah in okoliških krajih, ki so v preteklosti pripadali Loškemu gospostvu, zbirati skupine prostovoljcev in se pripravljati na osrednje dogajanje. Prostovoljstvo, druženje, povezanost s skupnim ciljem so vezivo, ki navdihuje vse te ljudi, da se vedno znova vključujejo v pasijon.

Brane Tavčar iz Dorfarj je eden tistih, ki so pri Škofjeloškem pasijonu od leta 1999, ko je bil po dolgotrajnem premoru prvič uprizorjen v samostojni Sloveniji. Vsa leta zaseda isto vlogo: konjenika, velikega duhovnika Kajfa, ki obsodi Jezusa. »Letos sem bil najstarejši med konjeniki,« je povedal Tavčar, ki je v pasijonu sodeloval kljub zdravstvenim težavam. »In sodeloval bom še naprej, režiserju sem dejal, naj me kar vpiše kot udeleženca uprizoritve čez šest let. Vse dozdašnje predstave so bile lepe, letošnja pa je bila doslej najlepša. Fascinantno je bilo, da je sodelovalo toliko

mladih. Zadnji prizor z vsemi nastopajočimi na odru se me je še posebej dotaknil (in tudi drugih, saj so nam solze stopile v oči), ko se je velikonočni pesmi pridružilo tudi vse občinstvo. Ko se je na koncu predstave fotografiralo vseh 1500 sodelujočih in sem šel z »berglami« po mestu, me je ustavila deklica, ki je pela v zborčku angelov, in mi rekla: 'Gospod, mi daste petko? Me objamete?' In potem je še dejala: 'Zelo lepo ste odigrali.' Takšni detajli te napolnijo s posebno energijo.«

Brane Tavčar bi lahko o svojem sodelovanju v pasijonskih uprizoritvah nanizal vrsto anekdot. Ena od njih je iz leta 2015, ko se je sprejema po predstavi udeležil tudi nadškof Uran. Brane je bil še v kostumu in nadškof mu je dejal: »No, pa sva tukaj kar dva velika duhovnika.«

Nekatere vloge v pasijonu pa so manj vidne, a nič manj pomembne. **Marija Gogala** iz Selc nam je o svoji izkušnji z

in po nekaj več kot 25 letih mi jo je uspelo uresničiti. Pridružila sem se skupini iz Železnikov, v njej pa sem bila ena izmed bičark v 17. prizoru Mati sedem žalosti. Za razliko od igralcev, ki so se na svoje vloge pripravljali več mesecev, smo se statisti vključili šele marca. Sodelovala sem na vseh pasijonskih predstavah od predgeneralke do zadnje ponovitve in vedno znova globoko doživljala pripadnost veliki skupini ljudi s skupnim ciljem pripraviti gledalcem lep dogodek.

Še vedno imam v mislih našo začetno razporeditev v prizor pod uršulinskim samostanom, premikanje v tišini od enega do drugega prizorišča, spremljanje prizora pred nami in osredotočenost na naš zaradi omejenega vidnega polja otežen prehod čez oder. Na svoj mali kamenček v velikem mozaiku raznovrstnih pasijonskih vlog sem ponosna, in če mi bo le dano, bom sodelovala tudi naslednjič.«

Marija Gogala

letošnjim Škofjeloškim pasijonom povedala: »Želja po sodelovanju na pasijonu se mi je porodila leta 1999 ob ogledu prve predstave

Andreja Hafner

Podobno razmišlja tudi **Andreja Hafner** iz Škofje Loke: »Že ob pripravah na Škofjeloški pasijon je v meni tlela želja, da

bi tudi jaz enkrat sodelovala pri tej veličastni prireditvi, verjetno zaradi tega, ker sem pri prejšnjih uprizoritvah spremljala svojo pokojno mamo, s kakšnim žarom je pripovedovala o pripravah kostumov za nastopajoče in s kakšnim veseljem je hodila, takrat še v staro vojašnico, šivat in urejat oblačila. Nato je nekega jutra na jutranji telovadbi, ki jo obiskujem, nepričakovano prišlo povabilo k sodelovanju. Jaz sem bila takoj za, nagovorila sem tudi svojega moža, ki prav tako ni okleval.

Najini vlogi nista bili zahtevni, bolj bi lahko rekla, da sva bila statista. Jaz sem bila bičarka, mož pa dragonec, zato tudi vaj ni bilo tako veliko. Navdušena sem bila nad vrhunsko organizacijo. Vsak prizor je pripadal enemu delu našega območja, ki je imel svojega vodjo.

Midva sva pripadala skupini, ki so jo sestavljali vaščani Godešiča, Reteč, Gorenje vasi in Senice. Ko se enkrat odločiš za sodelovanje, se moraš zavedati, da boš za določene termine na voljo. Sodelovanje pri tako velikem projektu in taki izvrstni organizaciji je bilo zame res nekaj posebnega. Ko oblečeš kostum, se pridružiš skupini in si del procesije, se poglobiš vase in te posrka pasijonski duh.

Še posebej navdihujoča so bila motivacijska in zahvalna pisma, ki nam jih je pred vsako predstavo in po njej pošiljal režiser g. Marcelo Brula. Dala so nam moč in energijo. Upam, da mi bo sreča naklonjena in bom lahko sodelovala tudi pri naslednji uprizoritvi Škofjeloškega pasijona.«

Eden od prizorov Škofjeloškega pasijona

Konjenik Brane Tavčar kot veliki duhovnik

Dolgotrajna oskrba

► Miha Ješe

Postopek za pridobitev pravice do dolgotrajne oskrbe

Vodja službe za dolgotrajno oskrbo
Branka Brenkuš

Zakon o dolgotrajni oskrbi, ki opredeljuje pravice uporabnikov za uporabo storitev, je dokaj zapleten. Uporabnik lahko izbira med več pravicami do dolgotrajne oskrbe, in sicer med oskrbo na domu, denarnim prejemkom, oskrbovalcem družinskega člana ali dolgotrajno oskrbo v instituciji (domsko oskrbo). Dodatni pravici pa sta še storitev za krepitev in ohranjanje samostojnosti in e-oskrba.

V nadaljevanju podrobneje pojasnujemo postopek za pridobitev pravic do dolgotrajne oskrbe, zaradi boljše preglednosti pa je razdeljen po fazah.

Oseba oziroma njen pooblaščenec izpolni Vlogo za uveljavljanje pravic do dolgotrajne oskrbe, ki je objavljena na spletni

strani Centra za socialno delo Gorenjska.

Vlogo odda v **vstopni točki**, ki je pri regionalnem Centru za socialno delo za območje Gorenjske organizirana v Kranju, na Koroški cesti 21. Odda jo lahko po elektronski (**dolgotrajna.csdgoren@gov.si**) ali po navadni pošti, lahko pa tudi osebno oziroma na vstopni točki v Kranju ali na izpostavi Centra za socialno delo Gorenjska, enota Škofja Loka, na Partizanski cesti.

Po prejetju vloge v vstopni točki preverijo pravilnost izpolnjene vloge in izpolnjevanje pogojev za pridobitev pravic do dolgotrajne oskrbe (med drugim na Zavodu za zdravstveno zavarovanje preverijo tudi, ali je oseba zavarovana za dolgotrajno oskrbo). Vloge obravnavajo po vrstnem redu prispetja v vstopno točko. Zakon ne predvideva prednostne obravnave izven vrstnega reda oddaje vlog. Pogoji za možnost pridobitve pravice je, da oseba pri osnovnih in podpornih dnevnih opravilih potrebuje pomoč druge osebe.

Svetovalka se dogovori za obisk na domu ter se s potencialnim upravičencem storitev ali njegovim pooblaščenecem temeljito pogovori o njegovih potrebah pri osnovnih in podpornih dnevnih opravilih. Prav tako preveri, katere pravice bi oseba želela uveljaviti (oskrba na domu, denarni prejemek, oskrbovalec družinskega člana, dolgotrajna oskrba v instituciji).

Svetovalka na podlagi pogovora in ocene potreb pripravi oceno upravičenosti do dolgotrajne oskrbe ter jo posreduje

Za dodatno storitev e-oskrbe morajo upravičenci, ki jo za zdaj na podlagi Telekomovega projekta še uporabljajo brezplačno, čim prej poslati vlogo v vstopno točko Centra za socialno delo Gorenjska, tako da bodo do konca leta 2026 pridobili odločbo o upravičenosti do e-oskrbe tudi za naprej.

Obrazec je na spletni strani **csd-slovenija.si/csd-gorenjska**

upravičencu v pregled in uskladitev.

Upravičenec lahko poda svoje mnenje o oceni oz. glede zapisanih ugotovitev.

Po uskladitvi vstopna točka **izda odločbo** z obvezno prilogo, to je z načrtom priporočenih storitev, v katerem so navedene potrebe po storitvah.

S tema dvema dokumentoma se upravičenec prijavi pri **izvajalcu dolgotrajne oskrbe na domu**, ki ga je določila vsaka občina posebej. V Škofji Loki je izvajalec Center slepih, slabovidnih in starejših v Stari Loki, enako pa tudi za vse preostale občine na Škofjeloškem.

Izvajalec na podlagi želja upravičenca pripravi in skupaj z njim sestavi osebni načrt, v katerem sta opredeljena vrsta in obseg pravice. Rok, v katerem mora upravičenec skleniti osebni načrt, je tri mesece. Če se oseba odloči za dolgotrajno oskrbo v instituciji, lahko vlogo vloži v katerem koli socialnovarstvenem domu v Sloveniji, tam pa jo uvrstijo v čakalno vrsto za vstop v dom prek dolgotrajne oskrbe. Med čakanjem na prosto mesto v domu lahko oseba pri lokalnem

izvajalcu dolgotrajne oskrbe na domu sklene osebni načrt za izvajanje oskrbe na domu ali za prejemanje denarne pomoči.

Na podlagi sklenjenega osebnega načrta začne upravičenec uporabljati storitve dolgotrajne oskrbe.

Zakon je bil sicer uveljavljen že 1. 12. 2023, vendar je večina pravic začela veljati šele leta 2025. Zaradi pravice do dolgotrajne oskrbe v instituciji in pravice do denarnega prejemka, ki sta začeli veljati 1. 12. 2025, se je v vstopni točki Centra za socialno delo Gorenjska od novembra 2025 do marca 2026 izjemno povečalo število vlog.

Do sredine julija 2026 so v vstopni točki prejeli več kot 4600 vlog, rešenih pa jih je nekaj manj kot polovica. Na podlagi izdanih odločb se lahko upravičenci z izvajalci storitev dogovarjajo o njihovi izvedbi. V vstopni točki je zaposlenih deset svetovalk, zaradi velikega števila pa teh vlog ne morejo reševati sproti, zato je čakalna doba na izdajo odločbe že več kot šest mesecev.

Če je bila upravičencem že pred uveljavitvijo zakona odobrena pravica do dodatka za pomoč in postrežbo oziroma osebno asistenco, ta pravica velja tako dolgo, dokler ne začnejo uporabljati pravic iz dolgotrajne oskrbe. Če želijo spremeniti obliko oskrbe, morajo z izvajalcem dolgotrajne oskrbe na domu skleniti nov osebni načrt za uporabo druge pravice. Glede pravice do oskrbovalca družinskega člana (po prejšnjem zakonu se je imenoval družinski pomočnik) upravičenec sklene osebni načrt neposredno z vstopno točko Centra za socialno delo Gorenjska.

Bronasti grb Občine Škofja Loka Eli Dolinar

► Mira Vraničar

Na letošnji slavnostni akademiji ob občinskem prazniku je med nagrajenci bleščeče zasvetilo ime, ki ga pozna domala vsak loški upokojenec in starejši občan. Ela Dolinar, neumorna prostovoljka in ženska z izjemno velikim srcem, je za svoje bogato delovanje prejela visoko občinsko priznanje – bronasti grb Občine Škofja Loka.

Ela namreč ni zgolj prostovoljka, saj je nepogrešljiva tudi v družbenem življenju v naši občini, njeno delo pa neposredno izboljšuje kakovost življenja številnih Ločank in Ločanov.

V okviru Društva Univerza za tretje življenjsko obdobje Škofja Loka (Društvo U3) Ela ne deluje samo kot udeleženka, ampak kot prava ambasadorka dejavnega življenja v tretjem življenjskem obdobju.

Z izjemno energijo spodbuja vseživljenjsko učenje in pomaga članom ohraniti mentalno vitalnost. S svojo energijo in odprtostjo poskrbi, da se nihče ne počuti izločenega, da vse teče gladko, ne glede na to, ali gre za predavanja in strokovne ekskurzije ali za kulturne dogodke.

V Društvu upokojencev Škofja Loka je dejavna pri povezovanju generacij in preprečevanju osamljenosti – v programu »Starejši za starejše«. Ela je trdna vez, ki povezuje ljudi in jim vliva

življenjski pogum. Številni pa jo najbolj spoznajo takrat, ko sede za volan. Kot prostovoljna voznica v projektu Prostofer pooseblja solidarnost v praksi. Starejšim občanom, ki potrebujejo prevoz do zdravnika ali po opravkih, ne omogoča le varne vožnje, kajti ponudi jim veliko več: potrpežljivo uho, toplo besedo in človeško bližino, ki v zdajšnjem hitrem svetu pomeni največ. Njeno delo ni samo opravljanje nalog, ampak je poslanstvo, ki ga opravlja z nasmehom in neusahljivo voljo. Bronasti grb v rokah Ele Dolinar je iskrena zahvala za njeno dozdašnje nesebično delo.

Za visoko priznanje ji iskreno čestitamo in ji želimo še obilo zdravja ter neusahljive energije na njeni plemeniti poti.

Bronasti grb Občine Škofja Loka je prejela Ela Dolinar.

Z znanjem in odprtimi srci soustvarjamo našo skupnost

► Mira Vraničar

Drage članice, dragi člani, podporniki in prijatelji Društva U3 Škofja Loka!

Pred vami je nova številka našega glasila, v kateri so znova objavljeni utrinki bogatega dogajanja, ki z rdečo nitjo povezuje naše dni. Ponosni smo na prehojeno pot in vse dosežke. Društvo U3 že dolgo ni več samo prostor za izobraževanje, saj je postalo živahno stičišče življenjske energije, medgeneracijskega povezovanja in neprecenljivega prijateljstva.

Naša družina se nezadržno povečuje. Z veseljem in ponosom ugotavljamo, kako naše članice in člani s svojo navzočnostjo dokazujejo, da radovednost in želja po rasti ne poznata let. Vsak izmed vas vgrajuje v naš mozaik svojo edinstveno zgodbo in energijo. Naše dejavnosti – od jezikovnih tečajev, predavanj

o pravicah in zdravju, zgodovinskih in potopisnih predavanj, pa vse do ustvarjalnih sekcij ročnih spretnosti, športnih dejavnosti in poskočnega country plesa – dokazujejo, da je naše delovanje pestro, strokovno in predvsem srčno.

Uspeh in neovirano delovanje našega društva pa nista samoumevna. Za vsem tem stoji močna mreža podpore. Na tem mestu se želimo iskreno zahvaliti Ministrstvu za izobraževanje, znanost in mladino, Občini Škofja Loka in vsem, ki prepoznate pomembnost našega dela in nam omogočate, da uresničujemo naše programe. Brez vaše podpore marsikatera ideja ne bi obrodila sadov.

Posebna, globoka zahvala gre našim mentorjem. Vi ste tisti, ki z izjemno strokovnostjo in potrpežljivostjo širite naša obzorja. Med vami imamo tudi čudovite mentorje prostovoljce, ki svoj čas, neprecenljivo znanje in energijo darujete povsem nesebično, iz ljubezni do soljudi in učenja. Vaša predanost je srce našega društva.

Ker pa želimo ostati sodobni in odzivni, nenehno iščemo poti do novih znanj. Zato v naš program z navdušenjem uvajamo nove vsebine, s katerimi bomo še bolj samozavestno stopali v korak s časom – od poglobljanja v kognitivno zdravje in digitalno varnost potrošnikov do novih kulturnih in raziskovalnih potovanj.

Da bi te in številne druge ideje lahko zaživele v polnem sijaju, **medse toplo vabimo nove zainteresirane prostovoljce**. Če imate znanje, hobi, strast ali posebne spretnosti, ki bi jih želeli deliti z našimi radovednimi članicami in člani in bi jim radi ponudili nove vsebine, so naša vrata za vas široko odprta. Vsaka nova ideja in vsak nov par rok bosta obogatila naš program in prinesla svež veter v naše delovanje.

Hvala vsem vam, ki soustvarjate zgodbo Društva U3 Škofja Loka in s tem dokazujete, da so zlata leta lahko najbolj aktivna in ustvarjalna ter seveda polna življenja.

Želimo vam uspešen začetek novega študijskega leta in se veselimo naših prihodnjih srečanj!

Znanje in medgeneracijsko povezovanje v polnem zamahu

► Mira Vraničar

Tedni vseživljenjskega učenja in Parada učenja 2026

V Društvu U3 Škofja Loka verjamemo, da se učenje nikoli ne konča. Tudi letos smo se pridružili vseslovenskemu projektu **Tedni vseživljenjskega učenja (TVU)** in pripravili pester program, ki združuje radovednost, druženje in izmenjavo izkušenj.

Bogat program Društva U3 Škofja Loka

Za večjo samozavest in varnost v sodobnem svetu smo organizirali tri aktualna predavanja:

Pot kazenskega spisa

Upokojeni sodnik Igor Mokorel nam je predstavil potek kazenskega postopka od začetka do sodbe.

Varno v svet nakupov

Lucija Komelj (ZPS) je predavala o pravicah potrošnikov in pasteh spletnega nakupovanja.

Krepitev kognitivnega zdravja

Jaka Prevodnik (zavod POMNI) je delil nasvete in predstavil vaje za ohranjanje bistrega uma.

Naša obzorja smo širili tudi na področju zgodovine in dediščine:

Odmevi prve svetovne vojne

Zgodovinar dr. Marko Štepec nas je popeljal skozi ključne dogodke tega obdobja.

S kolesom čez Evropo

Z Miro in Ivom Vraničarjem smo podoživeli kolesarsko avanturo od Sredozemlja do Atlantika.

Kulturna dediščina na dosegu roke

Organizirali smo vodene ogledе Uršulinskega samostana, Kapucinske knjižnice, Železnikov in tamkajšnjega muzeja ter Sorice. Na **promocijski stojnici** smo predstavili izobraževalne programe in ročne izdelke naših članic in članov. Dogodek so s plesom popestrile članice študijskega krožka country plesa, stojnica pa je bila odlična priložnost za informiranje o vpisu v nove dejavnosti.

Parada učenja: živahen utrip medgeneracijskega povezovanja

Vrhunec TVU je bila tradicionalna **Parada učenja**, ki jo je organizirala Ljudska univerza ŠkofjaLoka. Dogodek je v središče mesta privabil vse generacije in dokazal, da učenje ne pozna starostnih meja.

Na paradi so se ob bogatem kulturnem programu predstavila lokalna društva. Osnovnošolci in dijaki so vnesli mladostno energijo, člani Univerze za tretje življenjsko obdobje in upokojenci pa so pokazali svoj aktivni duh »zlatih let«. Obiskovalce so navdušile naše country plesalke ter pevski skupini Mavrica in Grudnove šmikle.

Dogodki TVU 2026 so znova potrdili, da je Škofja Loka skupnost, ki ceni znanje in uspešno gradi mostove med generacijami. Hvala vsem sodelujočim, organizatorjem in obiskovalcem!

Naše Country plesalke na tržnici znanja.

V farmacevtskem gigantu Krka

► Mira Vraničar

**Nepozaben dan odprtih vrat:
člani in članice SUTŽO na obisku
v farmacevtskem gigantu Krka**

Člani našega Društva U3 (Slovenske univerze za tretje življenjsko obdobje - SUTŽO) smo se odzvali prijaznemu povabilu novomeške tovarne Krka in se udeležili tradicionalnega dneva odprtih vrat. Dogodek, ki je letos privabil neverjetnih 1600 obiskovalcev iz vse Slovenije, je minil v znamenju izjemne organizacije, poučnih vsebin in pristne dolenske gostoljubnosti.

Topel sprejem in spomin na čudovit dan

Že ob samem prihodu v Novo mesto je bilo poskrbljeno, da smo se počutili dobrodošli. Gostitelji so nas pričakali z dišečo kavo, čajem in slastnimi prigrizki. Da pa obisk ne bi prehitro utonil v pozabo, se je vsaka skupina fotografirala z nasmejano Krkino maskoto. Organizatorji so

poskrbeli za lepo presenečenje, saj je prav vsak udeleženec ob koncu obiska v spomin prejel fotografijo.

V ospredju skrb za zdravje in dobro počutje

Krka kot farmacevtsko podjetje na vsakem koraku poudarja pomen zdravega življenja. Prvi del programa je bil zato obarvan izrazito preventivno. Udeleženci smo imeli možnost strokovnega merjenja krvnega tlaka, ravni sladkorja v krvi in vrednosti holesterola.

Poleg meritev so nam strokovnjaki posredovali dragocene informacije o pravilnem jemanju zdravil ter nam predstavili bogat izbor izdelkov, ki jih je mogoče dobiti brez recepta. Podrobneje smo spoznali prednosti magnezijevih tablet in priljubljenega bilobila. Krka pa ni pozabila niti na naše štirinožne prijatelje – predstavili so nam sodobne pripomočke in zaščitna sredstva, ki mačke in pse varujejo pred nevarnimi klopi, bolhami in drugimi zajedavci.

Tehnološki čudež: pogled v osrčje proizvodnje Notol 2

Osrednji del dneva je bil vsekakor ogled **Notola 2** – Krkinega najsodobnejšega in najprestižnejšega obrata za proizvodnjo tablet in kapsul. Visoko tehnologizirani prostori, v katerih procesi potekajo avtomatizirano in pod strogimi higienskimi standardi, so v vseh pustili izjemen vtis. Ogledali smo si jih iz zastekljenega dvigala. Izjemno zanimiva je bila tudi predstavitev razvojnega oddelka, v katerem nastajajo ideje za zdravila prihodnosti. Prizor vrhunske tehnologije in predanih strokovnjakov nam je vлил dodatno zaupanje v varnost in kakovost zdravil, ki jih uporabljamo vsak dan.

Druženje in pogostitev pod šotorom

Po končanem uradnem ogledu se je začelo sproščeno druženje. V velikem šotoru nas je pričakala imenitna in bogata pogostitev, ob kateri smo v pogovoru strnili vtise nepozabnega dne.

Pred slovesom in odhodom proti domu so krkaši poskrbeli še za piko na i – vsak udeleženec je v dar prejel praktično nakupovalno vrečko KRKA.

Domov smo se vrnili polni lepih spominov, novih znanj in predvsem hvaležni za topel sprejem, ki nam ga je namenila ena izmed najuspešnejših farmacevtskih družb pri nas.

Dve skupini iz Škofje Loke ob dnevu odprtih vrat Krke

Obisk našega okna v svet

► Majda Puhar Kovač

Za vodeni obisk našega »okna v svet« – Luke Koper je bilo zanimanje članic in članov Društva U3 tako veliko, da smo ga organizirali kar dvakrat. In res je bilo zanimivo. Prijazni in zgovorni luški vodnik nas je popeljal po obsežnem kompleksu (približno 280 ha) in nam natrosil toliko podatkov in števil, da smo si jih lahko zapomnili le nekaj. In tu so: Luka Koper je delniška družba, ustanovljena leta 1957, njena dejavnost pa so prista-

kontejnerski, terminal za les, za sipke tovore, za premog in železovo rudo itn.), eden največjih in najsodobnejših v Evropi pa je avtomobilski terminal, v katerem na leto pretovorijo približno 900.000 avtomobilov več kot 20 proizvajalcev.

Na območju Luke je 44.000 parkirnih mest, z ene ladje lahko v dveh dneh in več izmenah 200 voznikov prepelje tudi 8500 avtomobilov. Za velike križarke postaja vse bolj popularen tudi

© Majda Puhar Kovač

niške in logistične storitve ter mednarodne blagovne izmenjave. Zaposluje približno 2200 delavcev, med njimi pa je le osem odstotkov žensk. Ena izmed njih je tudi predsednica uprave Nevenka Kržan.

V Luki se morajo zaposleni in obiskovalci zaradi varnosti le voziti, pešačenje je prepovedano! V pristanišču imajo 38 km železniških tirov, na leto pretovorijo približno 23 milijonov ton blaga bodisi na skupaj 1800 ladij bodisi z njih, imajo devet terminalov (npr.

nov potniški terminal; letos z njih pričakujejo kar približno 130.000 obiskovalcev z vsega sveta, zanje pa organizirajo obisk slovenskih mest in drugih znamenitosti Slovenije.

Po ogledu in postanku za kavico smo se s turistično ladjico popeljali ob slovenski obali in uživali v sončnem dnevu, potem pa smo se še sprehodili po Izoli in kosili v hotelu Delfin.

Pozno popoldne smo se polni vtisov in obogateni z novimi doživetji vrnili domov.

PRIDRUŽI
SE NAM KOT
● PROSTOVOLJKA
ALI
● POSTOVOLJEC

●
**Društvo upokojencev
Škofja Loka
in**

**Univerza za tretje
življenjsko obdobje
Škofja Loka**

medse vabita
nove člane in članice,
prostovoljke in
prostovoljce.

●
Če imate znanje,
hobi ali obvladate
posebne spretnosti,
ki bi jih želeli deliti z
radovednimi člani **Društva
U3**, so naša vrata
za vas široko odprta.

Prijazno vas vabimo
k vpisu in vam želimo
uspešen začetek novega
študijskega leta!

●
**V Društvu upokojencev
Škofja Loka** ste dobrodošli
tudi v programu
Starejši za starejše.

Najdete nas na
sedežu obeh društev na
Partizanski 1.

VABLJENI

Možnosti za prilagoditev bivalnega okolja

► Tadeja Piskač Hafner

S staranjem se slabšajo fizične zmožnosti posameznika, ki privedejo do različnih starostnih oviranosti in kroničnih obolenj. Zato je treba z dejavnim življenjskim slogom procese staranja čim bolj upočasniti in podaljšati zdrava leta življenja.

V okviru DU Škofja Loka uspešno deluje program Starejši za starejše. Prostovoljci na terenu obiskujejo starejše občane, ki potrebujejo različne vrste pomoči ali pa zaradi osamljenosti zgolj druženje.

Naša krovna organizacija ZDUS Slovenije za ta namen enkrat na leto organizira izobraževanje prostovoljcev. Letošnje je bilo aprila v hotelu Delfin v Izoli.

Poleg strokovnih predavanj so pomembni predvsem srečanja prostovoljcev iz različnih sloven-

skih pokrajin, izmenjava izkušenj pri delu s starejšimi in načini reševanja težav, s katerimi se spopadajo.

Rdeča nit vseh predavanj je bila dolgoživa družba in izzivi staranja. S staranjem se namreč slabšajo fizične zmožnosti posameznika, ki privedejo do različnih starostnih oviranosti in kroničnih obolenj. Zato je treba z dejavnim življenjskim slogom procese staranja čim bolj upočasniti in podaljšati zdrava leta življenja. Osrednji poudarek je namenjen ozaveščenju ljudi, kako čim dlje ohraniti neodvisnost in poiskati optimalne rešitve glede bivanja v starosti.

Težave se pojavijo, ko starostniki postanejo tako gibalno ovirani, da je potrebna prilagoditev bivalnega okolja. Svojo dejavnost v zvezi s tem nam je predstavilo podjetje Želva oziroma njihov vodja Marko Mohorič.

Strankam zagotavljajo optimalne rešitve pri urejanju objektov in namestitvi naprav, ki jim olajšajo gibanje, kot so npr. klančine in dvigala. Ponujajo tudi pomoč pri vrtnarskih opravilih in urejanju zelenic. Strokovne in zanesljive hišniške storitve zagotavljajo urejenost bivalnih prostorov, kadar posamezniki tega ne zmorejo več sami. Ko stranke presodijo, da bodo potrebovale njihovo pomoč, se predstavniki podjetja oglasijo na njihovem domu, si skupaj ogledajo stanje ter na podlagi popisa ovir pripravijo načrt del, predloge in ukrepe. Ob koncu seveda tudi ocenijo stroške.

Zavarovane osebe so upravičene tudi do različnih pripomočkov za hojo, sanitetnih pripomočkov (oprema za varnost v kopalnici in stranišču) in različnih pripomočkov za rehabilitacijo. V zvezi s tem priporočamo obisk patronažne medicinske sestre, ki skrbi za varovance na domu in ki bo glede na stanje varovanca znala oceniti, katere pripomočke potrebuje.

Možnosti je veliko, zato je poglobitni poudarek na ozaveščenju in spodbujanju starejših k bolj prožnemu razmišljanju in iskanju rešitev v nastali situaciji.

Letos je svoje delo končalo kar nekaj naših prostovoljcev, zato naj ob tej priložnosti še enkrat povabim predvsem mlajše upokojence, ki jih zanima tovrstno delo, naj se nam pridružijo in si s tem popestrijo svoj prosti čas.

Veseli bomo vsakega od vas!

Klančina s ploščadjo

Priznanje Društvu Projekt Človek in Marici Mrak

► Danica Zavrl Žlebir

Društvo Projekt Človek je prejelo posebno priznanje na področju medgeneracijskega prostovoljstva za projekt Med spomini, smehom in modrostjo, ki v Terapevtski skupnosti v Sopotnici povezuje uporabnike in uporabnice programa s prostovoljko Marico Mrak iz Zminca

Priznanje sta maja letos v Senožecah podelila Slovenska filantropija in Ministrstvo za notranje zadeve in javno upravo.

Društvo Projekt Človek že več kot 30 let deluje na področju pomoči ljudem, ki se spopadajo z zasvojenostjo in drugimi stiskami. Prostovoljci so eden izmed treh ključnih stebrov delovanja društva že vse od začetka, zato imajo še zdaj pomembno vlogo v terapevtskih in svetovalnih programih ter v programih reintegracije. »Verjamemo, da lahko pristni človeški odnosi pomembno prispevajo k procesu rehabilitacije, vključevanju in vnovičnemu povezovanju s skupnostjo,« je prepričan Miran Pondelek, koordinator prostovoljstva v Društvu Projekt Človek.

Projekt Med spomini, smehom in modrostjo je v terapevtski skupnosti v Sopotnici nastal spontano. Prostovoljka Marica Mrak iz Zminca je uporabnikom sprva predstavila svojo knjigo Bo že kok, še zmeri je blo kok, v kateri opisuje nekdanje življenje ljudi na škofje-loškem območju. Nekaj načrtovanih srečanj je sčasoma preraslo v redna medgeneracijska druže-

nja, na katerih se prepletajo zgodbe, literatura, humor, miselne igre, zgodovina in predvsem pristni človeški odnosi.

»Uporabniki terapevtske skupnosti pogosto povedo, da se ob Marici počutijo 'kot ob babici', kar najbolje opiše toplino, sprejetost in občutek varnosti, ki jih Marica vnaša v skupnost. Na srečanjih namreč ne usvajajo samo novih znanj in miselnih izzivov, ampak doživljajo tudi občutke slišnosti, pripadnosti in medsebojne povezanosti. Projekt pomembno prispeva k destigmatizaciji zasvojenosti in duševnih stisk.

Prek prostovoljstva in medgeneracijskega povezovanja odpira prostor za drugačen pogled na ljudi v procesu rehabilitacije – ne samo na njihove stiske, ampak tudi na odnos, potenciale in skupno človeškost,« pojasni Miran Pondelek.

Projekt je del širših prizadevanj Društva Projekt Človek v okviru projekta Prostovoljstvo je vrednota, ki ga sofinancira Ministrstvo za notranje zadeve in javno upravo.

Marica Mrak, ki smo jo v našem glasilu že predstavili in zanj občasno tudi kaj napiše, se je pred leti odzvala na pobudo Borjane Koželj, dolgoletne predsednice Društva U3, Univerze za tretje življenjsko obdobje Škofja Loka, za sodelovanje v Sopotnici. »To mi je bilo pisano na kožo, saj so to kraji mojega otroštva in sem uporabnikom ob predstavitvi svoje knjige lahko marsikaj povedala o njih. Najprej

sem prihajala enkrat na mesec, potem pa na željo uporabnikov dvakrat na mesec in naposled se je vse skupaj raztegnilo na štiri leta,« je povedala Marica, ki tudi v svojih poznih letih še rada kaj naredi za druge. Ob tem pa tudi zase, pravi, saj srečanja v Sopotnici tudi njo polnijo z energijo. Pravi, da je v teh letih dobila kar dober vpogled v delovanje terapevtske skupnosti, ki je sicer nekoliko zavita v skrivnost, predvsem pa je spoznala tamkajšnje uporabnike in njihove zgodbe, saj se v medsebojnih pogovorih odprejo in ji marsikaj zaupajo. Kadar pride, so je veseli, še predvsem zaradi pogovorov, šal, smeha, kratka, zaradi vsega, kar počnejo mimo njihovega uradnega terapevtskega programa. Veliko ji pomeni, da se je v letih njenega prostovoljstva med njimi vzpostavil pristen odnos.

Marica Mrak in Miran Pondelek ob prejemu priznanja za projekt medgeneracijskega prostovoljstva

Nežka Fojkar– prostovoljka z velikim srcem

► Alma Vičar

Malo je ljudi, ki bi vse svoje življenje namenili pomoči soljudem. V Društvu upokojencev Škofja Loka je to prav gotovo Nežka Fojkar, ki je postala sinonim za program Starejši za starejše v našem mestu.

Alma Vičar

Njeno življenje je določilo rojstvo v družino z 12 otroki, med najstarejšim in najmlajšim pa je bilo kar 18 let razlike. V tako veliki družini so si bratje in sestre med

seboj vedno pomagali, oče mizar in mama gospodinja pa sta znala poskrbeti, da so se otroci vračali v ljubeč dom v Brodeh. To tesno povezanost so prenesli tudi v svoje družine.

Po osnovni šoli v Gabrku in Škofji Loki ter gimnaziji je Nežka končala šolanje na Višji šoli za socialno delo. Po prvi kratkotrajni zaposlitvi v Osnovni šoli Vodice se je pozneje vse do upokojitve ukvarjala z rehabilitacijo slepih in slabovidnih v Centru slepih v Škofji Loki. Veliko je bilo uspešnih zgodb, saj so mladi v programih šolanja kljub slepoti tudi ob njeni pomoči dosegli samostojnost. S ponosom mi je pripovedovala zgodbe: o mlajšem fantu – obrtniku, ki mu je razstrelivo vzelo vid, ne pa volje do izobrazbe. Uspešno je popolnoma slep končal študij socialnega dela, ob pomoči svojega profesorja pa skupaj z njim nadaljeval študij psihoterapije v Zagrebu in postal uspešen psihoterapevt. Pa o dekletu, ki so ji pomagali, da je po

šoli za telefoniste in diferencialnih izpitih končala gimnazijo in nato študirala pravo v Ljubljani. In o deklici, ki se je v glasbeni šoli učila igranja na klavir, končala Pedagoško fakulteto, se zaposlila v Pedagoško-andragoškem centru ter postala celo Slovenka leta. Lepi spomini so to.

Upokojila se je mlada, pri 53 letih, še polna moči. Po kratkem predahu in po smrti moža se je vključila v Društvo upokojencev. Maruša Mohorič jo je seznanila s programom Starejši za starejše in ta je postal njen novi izziv. Gre za program **Zveze društev upokojencev Slovenije (ZDUS)**, ki ga izvajajo prostovoljci, da bi starejšim od 69 let omogočili čim daljše samostojno življenje v domačem okolju. Prostovoljci obiskujejo starejše, ugotavljajo njihove potrebe ter jim omogočajo **družbo, sprehode in pomoč pri vsakdanjih opravilih** ali pa zanje organizirajo drugo strokovno pomoč. Tedanji predsednik DU Škofja Loka Miro Duić je leta 2008 organiziral prve prostovoljke, ki so pod Nežkinim vodstvom začele skoraj iz nič. Ni bilo seznama, kdo v občini je starejši od 69 let, naučiti se je bilo treba, kako naj se z njimi pogovarjajo, kako naj izvedejo anketo, kako naj se ljudem približajo med poznejšimi pogovori. Kot je dejala sama, če starejšemu nekaj obljubiš, moraš obljubo izpolniti, saj v nasprotnem izgubiš zaupanje.

Največji izziv pri vodenju programa je bilo in je še vedno pomanjkanje prostovoljcev.

V občini je 62 naselij in 4000 prebivalcev, starejših od 69 let. Vsak prostovoljec skrbi za določeno število oseb. Po prvem obisku oz. po opravljeni anketi podatke vnesejo v računalniški program, ki je enoten za vso Slovenijo. Ob vnovičnih obiskih se krepijo medsebojno zaupanje in prijateljski pogovori, pa tudi predstavitve storitev, ki so na voljo starejšim. Posamezniki pogosto ne poznajo svojih pravic, niti tega, do katerih storitev so upravičeni, niti tega, koga prositi za pomoč ... Prostovoljci lahko pomagajo že sami ali pa prek svojega vodje poiščejo strokovno pomoč.

Po začetnem usposabljanju se prostovoljci vsaj enkrat na leto še dodatno izobražujejo o potrebah starejših, skupaj s Centrom za

socialno delo pa organizirajo tudi strokovna predavanja in informacije o različnih temah. Biti prostovoljec v tako zahtevnem programu res ni mačji kašelj.

Nežka je lani vodenje programa Starejši za starejše prepustila zanesljivim, mlajšim rokam, kljub temu pa v njem še vedno sodeluje kot pomočnica. Kako veliko delo je opravila, kažejo tudi prejeta priznanja. Društvo upokojencev ji je podelilo malo in veliko plaketo, ZDUS ji je podelil zlato plaketo, leta 2023 pa je prejela tudi srebrni grb Občine Škofja Loka.

Skupaj s hčerko živi v Podlubniku, v hiši, ki je bila zgrajena v povsem drugih časih. Izkopi so bili narejeni še z lopato, hiša je bila zgrajena s skupnimi akcijami, vselili pa so se, ko še niti avta niso imeli. Dva sinova sta poskrbela

za štiri vnuke, ki so zdaj že tako veliki, da ji pridejo tudi pomagat, če potrebuje pomoč.

Uživa na domačem vrtu, polnem zelenjave in sadja. Rada se sprehaja po gozdu, nabira borovnice, gobe, kostanj. Veliko obiskuje brate in sestre, dve sestri pa že potrebuje več njene pomoči. Sicer pa v tako veliki družini tudi ne manjka skupnih praznovanj.

Nežka je tesno povezana tudi s sosedi v ulici. Veliko jih je že v letih, v katerih potrebujejo pomoč bodisi na vrtu ali pri urejanju papirjev, in dobro vedo, da jim bo vedno priskočila na pomoč. Kot sama pravi: »Delam to, kar delam rada in tako, kot je prav. Zdaj lahko jaz pomagam drugim, morda bo pozneje kdo drug pomagal meni.«

Miha Ješe
Irena Ropret Pipan

Loške orglice ubrano zvenijo na številnih prireditvah; nastopile so tudi zboru članov DU Škofja Loka.

Pomladno medgeneracijsko srečanje, na katerem so na oder stopili nastopajoči od najmlajše do najstarejše generacije.

Arhiv Občine Škofja Loka

Občinski nagrajenci iz leta 2023, Nežka Fojkar je četrta z leve

Veselim se tekmovalni v športnem in prijateljskem ozračju

► Vojka Mihelič

15. marčevski turnir v pikadu

ŠD Baron iz Logatca nas vsako leto povabi na njihov MARČEVSKI TURNIR v PIKADU. Letos je bil že 15. po vrsti. Izmed 28 ekip, ki so se turnirja udeležile letos, je bilo naše društvo edino iz Gorenjske, preostale ekipe so bile iz Notranjske in Primorske. Prvo mesto med ženskami je osvojila ekipa ŠD Baron Logatec, najboljša moška ekipa pa je bila iz DU Dornberk. Našo žensko ekipo so sestavljale Marija Marinšek, Smiljana Oblak, Metka Lubinič in Vojka Mihelič, moško pa Adi Kočar, Franci Mrak, Kristo Jović, Mirko Jović in Franci Bradeško. Ekipi se nista uvrstili med najboljše, saj sta zasedli mesta v drugi polovici lestvice. Razporeditev je bilo tako v športnem kot prijateljskem duhu zelo prijetno, zato se takih tekmovalni veselimo že vnaprej.

Pokrajinsko tekmovalni v kegljanju s kroglo na vrvi

Tekmovalni PZDU Gorenjske 2026 v pikadu

Aprila je DU Kamnik organiziralo tekmovalni PZDU Gorenjske 2026 v pikadu. Tekmovalo je 13 ženskih in 13 moških ekip.

Naša ženska ekipa je zasedla 4. mesto. Najboljša je bila ekipa DU Kamnik, naša Smiljana Oblak pa je med 54 nastopajočimi ženskami dosegla 15. mesto.

Žensko ekipo so sestavljale Smiljana Oblak, Marija Marinšek, Urška Bradeško, Metka Lubenič in Vojka Mihelič.

Moška ekipa je zasedla odlično 3. mesto, med moškimi pa je prav tako zmagala ekipa DU Kamnik.

Naš najboljši je bil Franci Bradeško, ki je med 57 tekmovalci zasedel 5. mesto. Moško ekipo so sestavljali Adi Kočar, Franci Bradeško, Matjaž Loboda, Mirko Jović in Kristo Jović.

Prstomet – poletna liga 2026

ŠD Šenčur je letos organiziralo POLETNO LIGO 2026 v prstometu. Na tekmovalni se je prijavilo 18 ekip oz. 130 tekmovalcev iz skoraj vse Slovenije. Med temi je naše društvo zastopalo 15 tekmovalcev (šest žensk in devet moških). Med seboj tekmujejo ekipe, ki so lahko tudi mešane, torej ženske in moški skupaj. Tekmovalni so organizirali v balonih v Šenčurju in Naklem, in sicer maja, junija in septembra, ko se liga konča. Prva tekma je bila v torek, 12. maja, v balonu v Šenčurju, druga pa v Naklem. Do 30. junija 2026 smo odigrali 14 krogov, nadaljujemo septembra. Kogar zanima igranje prstometa, naj se nam čim prej pridruži.

PZDU Gorenjske 2026 v prstometu

DU Kropa je bilo 5. junija organizator tekmovalni PZDU Gorenjske 2026 v prstometu. Zaradi slabega vremena je bilo tekmovalni namesto v Kropi v namenskem športnem šotoru v Naklem. Tekmovalo je devet ženskih in 20 moških ekip iz vse Gorenjske. Za našo žensko ekipo so nastopile Vanja Jenko, Ivanka Prezeli, Nežka Fojkar in Vojka Mihelič ter zasedle 6. mesto. Za moško ekipo so nastopili Ciril Jenko, Niko Prevc, Franci Prezeli in Bečo Selimović ter osvojili 13. mesto. V ženski konkurenci je zmagala ekipa DU Podnart, v

moški pa ekipa DU Naklo. Skupaj je nastopilo 116 tekmovalcev. Kljub slabemu vremenu je tekmovalni potekalo hitro in v športnem duhu.

Tekmovalni PZDU Gorenjske 2026 v kegljanju s kroglo na vrvi

DU Kamnik je 18. junija pripravilo tekmovalni PZDU Gorenjske 2026 v kegljanju s kroglo na vrvi. Tekmovalo je osem ženskih in devet moških ekip iz vse Gorenjske. V ženski konkurenci je zmagala ekipa DU Dovje Mojstrana, druga je bila ekipa DU Kamnik, **tretja pa ekipa DU Škofja Loka**. Za našo ekipo so nastopile Smiljana Oblak, Ivanka Prezeli, Marija Marinšek, Metka Lubinič in Vojka Mihelič, ki je v vsej ženski konkurenci **zasedla odlično 2. mesto**. Našo moško ekipo so sestavljali Adi Kočar,

Matjaž Loboda, Kristo Jović, Mirko Jović in Franci Bradeško. Z zelo dobrim kegljanjem so **zasedli odlično 2. mesto** za prvo ekipo DU Kamnik in pred DU Naklo. **Gorenjski prvak pa je postal Adi Kočar**.

30. junija smo za to sezono sklenili redne treninge kegljanja s kroglo na vrvi, pikada in

prstometa, znova smo začeli redno trenirati 1. septembra. Tokratni že 5. spominski turnir v kegljanju s kroglo na vrvi, posvečen našim štirim umrlim članom – Tonetu Kejžarju, Tonetu Miheliču, Petru Zakotniku in Ivanu Hafnerju, je bil letos že 5. septembra.

Tekmovalci v pikadu z odličji

Uspešno podirali keglje

► Marko Primožič

Kegljači in kegljačice na pomladanskih tekmovalnih

Tina Ušeničnik in Majda Bogataj sta se februarja udeležili tekmovalni dvojic, ki ga je razpisala Športna zveza Škofja Loka, in z 914 podrtimi keglji zasedli 11. mesto.

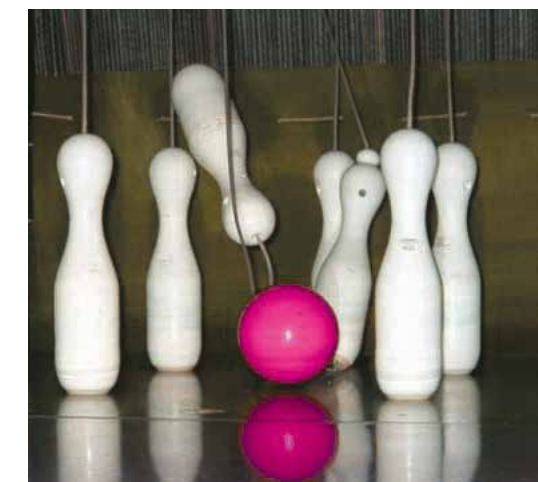
Aprila smo z dvema ekipama nastopili na regijskem prvenstvu društev upokojencev Gorenjske v kegljanju, ki je potekalo na obnovljenem kegljišču v Kranju. Žensko ekipo so sestavljale Marija Tolar, Majda Bogataj,

Tina Ušeničnik, Nada Fojkar in Tončka Dolinar, moško ekipo pa Jože Zupančič, Janko Fojkar, Franc Mrak, Alojz Žitnik in Jože Avguštin.

Od začetka februarja do sredine maja je na kegljišču v športni dvorani Poden potekalo društveno tekmovalni.

Izvedli smo 10 krogov, za razvrstitev pa je štel najboljših osem rezultatov. Pri ženskah so keglje najboljše podirale Marija Tolar (4171), Majda Bogataj (3867) in Tina Ušeničnik (3784), pri moških pa Jože Zupančič (4829), Jože Avguštin (4028) in Janko Fojkar (3959).

Zaključnega srečanja letos nismo pripravili, ker se je nanj prijavilo premajhno število udeležencev. Zdaj načrtujemo, da bo srečanje septembra, neposredno pred začetkom nove sezone.

Namizni tenis in streljanje

► Nada Somrak

Naše DU je spomladi uspešno organiziralo dvojce športnih tekmovanj PZDU

prispevali h končnemu rezultatu in vrnitvi prehodnega pokala v Škofjo Loko. Ekipno je pri moških zmagalo DU Javornik – Koroška

Nada Somrak z zmagovalci, strelci iz Kamnika

Marca smo najprej organizirali tekmovanje v namiznem tenisu. Udeležilo se ga je šest ženskih ekip z 10 tekmovalkami in 17 moških ekip s 74 tekmovalci. Tekmovanje smo izvedli v veliki dvorani Poden. Pri tehnični izvedbi so pomagali Majda in Simon Benedičič ter Slavko Somrak. Naši športniki Mira Golja in Jožica Polenšek sta v svoji starostni kategoriji osvojili prvo mesto, v moški konkurenci pa je v starosti od 71 do 75 let to uspelo tudi Petru Kalanu. Tudi preostali naši tekmovalci so

Bela, naši pa so osvojili 2. mesto. Med ženskimi ekipami smo prvo mesto znova osvojile domačinke in s tem uvrstitev na državne športne igre ZDUS-a.

Sredi aprila letos smo v našem društvu že tretje leto zapored organizirali tekmovanje PZDU v streljanju z zračno puško. Za tehnično izvedbo je poskrbelo Strelsko društvo Škofja Loka pod vodstvom Lejle Mahmutović, na strelišču v neposredni bližini pa so sodelovali tudi drugi člani društva. Žal je tekmovalk in

tekmovalcev v streljanju z zračno puško vedno manj, saj se je letos tekmovanja udeležilo le 10 strelk in 25 strelcev – tri ženske in šest moških ekip iz Gorenjske. Ekipno so zmagale Kamničanke, naše so zasedle odlično drugo mesto. Pri moških so se prav tako najbolje izkazali strelci iz Kamnika, naši pa so bili prav tako drugi. Ker sta tako ženska kot moška ekipa aktualna državna prvaka, se bodo tudi naši udeležili državnih športnih iger v organizaciji ZDUS-a.

Peter Kalan, uspešen namizno-teniški igralec

Vsak ponedeljek na kolo

Kolesarska sekcija se vsak ponedeljek poda na kolesarjenje po Loškem in Gorenjski. Tudi poletni meseci niso izjema.

Dan po veličastni nedeljski zmagi Izaaca del Tora v 2. etapi Dirke po Franciji smo obiskali Komendo in se slikali pred krožiščem Tadeja Pogačarja. Ob tem smo napovedali tudi Pogijev prvi prevzem rumene majice na letošnjem Touru. Pot do Komende nas je

vodila iz Loke v Medvode in Medno ter prek novega mostu čez Savo med Mednim in Tacnom. Po lepem kolesarjenju smo si dušo privezali v Štenci na Trati.

Dokler bodo temperature primerne in bo vreme suho, bomo še naprej kolesarili vsak ponedeljek. Zbirno mesto je na Trgu pod gradom, čas odhoda pa med 8. in 10. uro, odvisno od dnevne temperature zraka. Z veseljem bomo medse sprejeli tudi nove ljubitelje kolesarjenja.

Miha Ješe

Naši na različnih tekmovanjih

Spomladi smo tekmovali na pokrajinskih športnih igrah v organizaciji Pokrajinske zveze društev upokojencev (PZDU) Gorenjske, jeseni pa bodo prvouvrščeni tekmovali na državnih prvenstvih, ki jih organizira Zveza društev upokojencev Slovenije (ZDUS). Naše članice in člani so bili uspešni v streljanju z zračno puško in ženska ekipa v namiznem tenisu. Ker je naše DU zelo dober organizator tekmovanj, bomo tudi letos septembra ali oktobra pripravili državno prvenstva v balinanju. Seveda se bosta tekmovanja udeležili tako ženska kot moška ekipa naših športnic in športnikov.

N.S.

Jure Štancer

Tečaj nordijske hoje

Na tečaj nordijske hoje se je Društvu Univerza za tretje življenjsko obdobje Škofja Loka spomladi prijavilo 25 udeleženk in udeležencev. Zato smo se odločili, da tečaj izvedemo v dveh skupinah. Na prvem srečanju smo se po uvodni predstavitvi načina hoje s palicami, to je nordijske hoje, odpravili v Gorajte, kjer so idealni tereni za izboljševanje koordinacije hoje s palicami in povečevanje intenzivnosti. Prilagajali smo se vadečim, tako da je vsak lahko napredoval. Na drugem srečanju smo tečaj začeli kar v Gorajtah. Vadbi nordijske hoje, ki je dobra aerobna vadba, saj s pravilno in aktivno hojo porabimo več energije, smo dodali še preproste vaje za vzdržljivost v moči, vadbo pa smo sklenili z vajami za raztezanje in umiritev. Prednosti nordijske

Marko Primožič

hoje so v tem, da jo lahko izvajamo na različnih terenih, hodimo lahko sami ali v družbi, saj se med hojo lahko pogovarjamo in družimo.

Marko Primožič

Upokojenci na pokrajinskih igrah

Škofjeloški upokojenci se udeležujejo različnih športnih tekmovanj

Februarja so prvi začeli tekmovanja šahisti. Kot vsa leta doslej so se zbrali na Jesenicah, kjer se je pokrajinskih športnih iger udeležilo 10 ekip iz vse Gorenjske. Naši so se v postavi Tase Ristov, Darko Porenta, Slobodan Milošević in Roman Jemec uvrstili na odlično tretje mesto. Roman Jemec je tretje mesto osvojil tudi v posamični kategoriji. Želimo jim, da tudi v prihodnje tekmujejo tako srčno in uspešno.

Žal pa letos na pokrajinskih športnih igrah niso bili uspešni balinarke in balinarji. Oboji so končali tekmovanje že v predtekmovanju. Končni rezultat ženske ekipe je bilo 14. mesto, moške pa 11. in s tem so se tudi poslovili od prehodnega pokala. Bodo pa imeli vsi skupaj popravni izpit jeseni, saj je naše društvo organizator državnih športnih iger.

O datumu in kraju tekmovanja boste pravočasno obveščeni, zato upam, da vas bo čim več navijalo za naše.

Nada Somrak

Četrtekovi planinci iz pomladi v poletje

► Martin Bizjak

S Slavico smo se marca v zadnjih zdihljajih zime odpravili v sneg zahodnih Julijcev. Mlade upokojence vleče v alpski gorski svet, na Marjanovo pobudo pa smo se podali na planine nad Sella Neveo. Cesta se vzpenja mimo opuščenih rudniških stavb Rablja, mrkih spomenikov nekdanjega razcveta ob Rabeljskem jezeru, ki se že nadeja pomladnega prebujenja. Smučišča Sella Nevea so opustela, le četrtekovi kalimo gorski mir na zasneženi gozdni poti, ki vodi na planino Pecol. Po ozki gazi se pehamo navzgor in meljemo zrnati spomladanski sneg. Nad gozdno mejo se nam izza Prestreljenika hladno nasmehne sonce. Po pobočju

masiva Montaža vse do pod skalnega grebena se razprostirajo zasneženi pašniki planine Pecol. Ob belih hišicah samevajočih pastirskih stanov si poiščemo zavetje za počitek in malico, obdaja nas venec sneženih vrhov Kanina, Prestreljenika in drugih. Izpod Montaža nas vabi v snegu samotna Rifugio Brazza, a tokrat smo se namerili nazaj na Sello Neveo.

Maja, ko zacvetijo gorski pašniki, so tudi nas privabile cvetoče planjave narcis ali ključavnic. Zaradi neprimernih vremenskih razmer smo komaj našli »naš« četrtek, da smo še ujeli čas njihovega cvetenja. Podali smo se na Španov vrh. S ceste od Javorniškega Rovta do planinskega doma Pristava smo se najprej pohodno »ogreli« ter si pred naskokom na Španov vrh privoščili oddih in jutranjo kavo. Skozi gozd smo prispeli do pašnika pod vrhom našega cilja, kjer nam je iz trave zamežikalo nekaj zapoznelih cvetov ključavnic. Po kratkem in strmem

vzponu se nam je z vrha odprl prelep razgled na naše Julijce in širše, da bi skoraj pozabili na narcise. A na spustu proti Planini pod Golico smo na osojnih bregovih nekdanjega smučišča ugledali planjave narcis, kot bi čakale na nas. V vasi nas je pri avtobusu za svoj rojstni dan pogostil Slavičin Beno, v gostišču Krek pa nas je čakala še izdatna »malica«.

Spomladi smo se četrtekovi (kot vedno v polnem Klemenčičevem velikem avtobusu) odpravili na hrib Resevno (850 m) nad Šentjurjem pri Celju. Od Ferleževega mlina nas je steza vodila navzgor skozi mlado zelenilo bukovega gozda in borovničevja. Jakne in vetrovke so kmalu postale odveč. Na sončni jasi ob spomeniku padlim je svoj mir našlo 80 partizanov. Od tod je še nekaj korakov do Planinskega doma na Resevni, nad katerim se jekleni stolp vzpenja visoko nad drevesne krošnje: za razgled po dolini Voglajne, na Rifnik in dlje po Štajerski se je pač treba potruditi prav na njegov vrh. Mimo hribovskih kmetij, po senčnih grapah in po nekaj kilometrih odvečnega asfalta smo prišli v Štore do avtobusa, v gostišču Medved pa do izdatne malice. Ob omizju sta se med sproščenimi pogovori v zbranih skupinicah začutila pripadnost naši pohodniški družini in zadovoljstvo nad planinskim uspehom. Včasih si pripovedujemo tudi intimnejše zgodbe: v obraznih gubah je vtisnjena knjiga življenja, v kateri so tudi trpke vsebine, in razkritje prijateljem jih olajša. Tudi druženje je namen pohodov po naših planinskih poteh.

Z Napoleonove poti

Slavica Laznik

V vročem juliju na planini Lipovec

► Martin Bizjak

Po nekaj preloženih datumih je bilo vodnici Dragici vreme končno naklonjeno, tako da smo se v vročem in vremensko spremenljivem juliju že prvi ponedeljek v mesecu odpravili na pohod na Lipovec nad Trojanami.

Po lepi gozdni cesti v senci gozda smo se povzpeli do pašnika pod vrhom Lipovca, kjer smo v idilični kočici našli mesto za počitek, kavo in pijačo, ki sta nam jo postregla prijazna domačina in stanovalca kočice. Po isti poti smo se vračali proti Trojanam in komur je pot navzgor minila prehitro, da bi lahko končal pogovor, ga je lahko nadaljeval navzdol do gostišča s krofi na Trojanah, kjer so vsem 48 pohodnikom postregli z okusno obaro.

Ponedeljkovi pri Tinčkovi koči

Mira Kofler

Ponedeljkovi v Tinčkovi koči

► Mira Kofler

Pomlad je razprla zeleni parazol in ponedeljkovo skupino pohodnikov zvabila na pohod v dolino Završnice. Pot ob jezeru proti Tinčkovi koči. Lahek korak, šklepetanje palic, klepet o tem in onem in odprte oči. Za svet zelene in cvetoče pomladi.

Če si ostal zadaj, si zaslišal šumenje in pretakanje vode ob poti in videl, kako sta cvetoči znanilki pomladi – trlistna vetrnica in deveterolistna konopnica ustvarjali bele in vijolične preproge, gomoljasti gabez je

bil zanimiv za kakšnega zeliščarja, žanjevec z rumenimi in rdečimi cvetovi je s pomladanskim vresjem kazal, da še ni prav dolgo, kar se je umaknil sneg, z modrino neba so tekmovali spomladanski svišč, spomladanska torilnica in grebeniška, smreka je poganjala prve vršičke. Pri Tinčkovi koči se je odprl širok pogled na bližnje visoke skalne mogotce in duši pohodnikov je bilo zadoščeno.

Še pot nazaj s pogledi na Brežniške peči, plezališče Završnica, na znamenito Ajdno in Stol, najvišji vrh Karavank, na travnik regratovih lučk in na cilju Pri medvedu zaključek dneva.

Živelimo ga. Še enkrat.

Spremembe pri pohodih

Prebrali ste lahko opisa dveh naših pohodov. Bilo jih je še več, med drugim tudi pohod na čarobno, s cvetjem obdano Belsko planino v Karavankah, na Veliko planino, enako čarobno posejano s cvetočimi žafrani, ki so vse navdušili, na Trojiško jezero v Slovenskih Goricah.

Veliko lepega smo videli, prehodili in doživeli, zato upam, da bomo tako nadaljevali.

Zaradi bolezni vodnika Slavka pa smo morali skoraj vse pohode prilagoditi, a tudi nam preostalim je nekaj škripalo zaradi zdravja, vremena, različnih obveznosti, kljub temu pa je s skupnimi močmi nekako šlo. Tudi v prihodnjih mesecih bodo pohodi spremenjeni in tudi skupno srečanje ob koncu leta

bo prej, konec septembra ali v začetku oktobra, ker takrat virusi navadno še niso na pohodu. Tako se bodo starejši z različnimi kroničnimi boleznimi lahko bolj brez skrbi udeležili druženja, ki jim veliko pomeni. Še naprej se bomo trudili, da bomo izbirali ture, ki bodo omogočale hojo v dveh skupinah, tako da bo varno za vse in da nam bo lepo.

Dragica Gartner

Smaragdna Sardinija

► Majda Puhar Kovač

Aprila smo v štirih dneh prepotovali in se od blizu seznanili z drugim največjim sredozemskim otokom, znanim po osupljivo lepih belih peščenih plažah in kristalno čistem morju. Zaradi turkiznih in smaragdnh barv morja, ki objema bele peščne plaže, Sardiniji pravijo tudi Karibi sredi Sredozemlja

Proti glavnemu mestu **Cagliari** na jugu otoka smo vzleteli s tržaškega letališča in se takoj po pristanku odpravili na sprehod po njem, saj mesto že 5000 let privlači obiskovalce z vseh koncev sveta. Je hkrati upravno, gospodarsko, izobraževalno in kulturno središče otoka. Zgodovinsko najstarejši je utrjeni srednjeveški del Castello z mogočnim obzidjem in obrambnimi stolpi, ki varujejo stolnico, guvernerjevo palačo in mogočne

meščanske hiše. Živahen utrip mesta smo začutili zlasti v četrti Marina, ki leži med Castellom in pristaniščem, kjer so svoj dom našli obrtniki in gostinci.

Naslednji dan smo se odpravili proti notranjosti otoka vse do mesta **Alghero**, ki slovi kot eno izmed najlepših obalnih mest na Sardiniji. V njem je na vsakem koraku opaziti zapuščino aragonsko-katalonske dediščine in kulture, ki je bila v mestu vodilna vse od 14. stoletja, zato ga imenujejo tudi »mala Barcelona«. Na vsakem koraku lahko občudujemo nakit, izdelan iz cenjenih rdečih koral, ki so zaščitni znak mesta, popolna sta tudi sprehod po promenadi ob morju in osvežitev v katerem od številnih lokalov.

Na poti proti severu smo spoznavali edinstveno zapuščino prazgodovinskega človeka in se ustavili v prazgodovinskem naselju **Palmavera** izpred 4000 let. Seznanili smo se z zapuščino nuraške kulture, znamenitim nuragom, simbolom sardinske dediščine v obliki kamnitih stolpov. Ustavili smo se tudi na rtu Capo Caccia, kjer se prepadne

pečine nevarno spuščajo v modro morje, ter se z vrha pečine po 645 stopnicah spustili v Zmajevo jamo, prelepo kraško jamo z vhodom na nadmorski višini morja.

Največje mesto na severu otoka **Sassari** očara s svojimi srednjeveškimi uličicami, cerkvami in palačami v klasicističnem slogu. Brez dvoma je eden izmed biserov Sardinije mestece **Castelgardo**, ki kraljuje nad morjem in zaledjem. Vsakogar navdušijo strnjeno staro mestno jedro, obdano z obzidjem, stolnica sv. Antona, prelepo okrašena s pisanim cvetjem, ozke kamnite ulice in osupljivi razgledi na morje.

Med sardinskimi naravnimi znamenitostmi je gotovo nekaj posebnega najsevernejši rt otoka **Capo Testa**. Tam je erozija v milijonih let izoblikovala posebno krajino s skoraj umetniško oblikovanimi skalnimi formacijami in mogočnimi kamnitimi gmotami, ki ustvarjajo nadrealističen ambient.

Vožnjo smo nadaljevali ob severni obali in se ustavili v krajih oz. vasicah **Baia Sardinia** in

Porto Cervo. Gre za najbolj znan in prestižen del otoka, na katerem se zbirajo elite vseh vrst z vseh koncev sveta. Tam je središče glamurozne **Coste Smeralde** in zbirališče bogatih lastnikov jaht, tam vidiš vse prestižne svetovne znamke, bare in klube, ki petičnežem ponujajo vse, kar si poželijo.

Dan in ure pred odhodom na letališče smo končali z vodenim ogledom živahnega obmorskega mesta **Olbia**, ki slovi po bogati zgodovini, kulturnem in turističnem utripu. Po ogledu smo nekaj časa še lahko samostojno raziskovali mesto, potem pa smo se že vkrcali na letalo, ki nas je popeljalo proti domu.

V teh štirih dneh smo Sardinijo lahko videli in doživeli le delno, saj je vsak del otoka samosvoj in nekaj posebnega, z razgibanim reliefom, s svojo kulturo in celo svojim jezikom sardu. Italijani Sardinijo opredeljujejo kot divji zahod Italije, ker je v mnogočem posebna.

To se kaže tudi na njihovi zastavi, na kateri je sredi belega polja rdeči križ, v štirih poljih pa štiri črne glave Mavrov z belimi rutami na čelu. Ta otok, katerega prebivalci zelo spoštujejo tradicijo, skriva še veliko lepot in zanimivosti, ki jih bo treba še raziskati.

Popravek

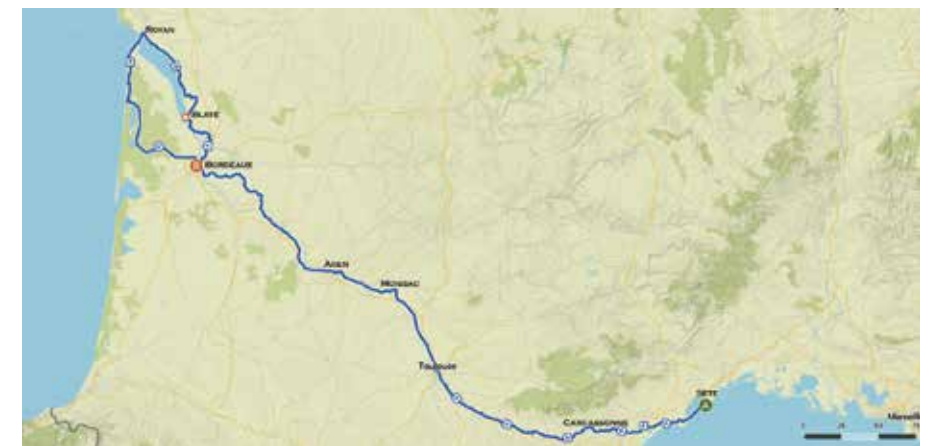
V marčevski številki glasila

Mi o sebi smo na 37. strani zagrešili napako, saj smo podpisali napačno avtorico prispevka Nostalgčna kuhinja spominov. Avtorica je Majda Puhar Kovač. Njej in bralcem se za napako opravičujemo.

S kolesom med dvema morjema: od Sredozemlja do Atlantika

► Mira Vraničar

Kolesarska avantura je potekala od sončnega Sredozemskega morja vse do mogočnega Atlantika

Kolesarska pot dveh morij

Pot sva začela v pristaniškem mestu Sète ob Sredozemskem morju in takoj zapeljala v povsem drug časovni pas. Kolesarjenje ob slikovitem Kanalu du Midi (pod zaščito Unesca) je čista poezija. Pot poteka pod senco mogočnih platan, mimo starodavnih zapornic, kamnitih mostov in vinskih posesti pokrajine Languedoc. Mimo srednjeveškega bisera Carcassonna in skozi rožnati Toulouse naju je vodila ob vodnem kanalu reke Garone mimo Bordeauxa. Ko sva zavila proti zahodu, sva hitro ujela atlantsko obalo ter slavno kolesarsko magistralo *Vélodyssée*. Tam naju je objel vonj po soli in borovcih. Nekaj dni naju je

spremljal enakomeren ritem: na levi strani neskončni Atlantik in visoke peščene sipine, na desni pa globoka senca dišečih gozdov pokrajine Landes in mirna gladina prostranih jezer (Hourtin, Lacanau). Ta del poti sva sklenila na rtu Grave, od koder naju je trajekt popeljal čez mogočni izliv reke Garone naravnost v obmorski Royan in tako po več kot 800 kilometrih dosegla končni cilj na Atlantiku. Najino kolesarjenje sva nadaljevala proti Bordeauxu.

Od tam se pot vije ob estuariju Gironde, mimo majhnih ribiških vasic in morskih pristanišč. Pot je ravninska in naju je vodila skozi vinograde Médoca. Največja znamenitost je Citadela Blaye, ki je prav tako na Unescovem seznamu. Nato sva prikolesarila naravnost v Bordeaux – vinsko prestolnico sveta, ki očara s svojo mogočno arhitekturo iz 18. stoletja in živahnim utripom na prenovljenih rečnih nabrežjih. Števec na kolesu je pokazal 982 prevoženih kilometrov. Po dveh dneh počitka in ogledov sva kolesi naložila na vlak in se na poti proti izhodiščnemu mestu Sète prepustila nekaj več kot štirim uram slikovite vožnje, ki povezuje dva različna svetova – Atlantik in Sredozemlje.

Dobro razpoloženi popotniki na Sardiniji

Kaj bomo do konca tega leta počeli v prostem času?

► Vesna Čadež

September

15. 9. – srečanje upokojencev na balinišču na Trati, športne igre (cena 10 EUR – krompirjeva solata, klobasa in pijača). Prijave med uradnimi urami društva pri Julijani Dolinar.

20. 9.–27. 9. – letovanje v Novem Vinodolskem (bivanje v hotelu Casa Lišan, ALL INCLUSIVE LIGHT, cena: 499 EUR in turistična taksa). Prijave – Vesna Čadež (GSM: 031/ 311 873).

Oktober

19. 10.–22. 10. – Mali Lošinj (bivanje v hotelu Aurora, trikrat polpenzion, večerni koncert klope Intrade v hotelu, degustacija pršuta in sira na

Krku, cena: 349 EUR in turistična taksa). Prijave – Vesna Čadež med uradnimi urami društva.

November

2. 11.–9. 11. – letovanje v Termah Lendava v organizaciji PZDU Gorenjske (cena polpenziona v dvoposteljni sobi 399,58 EUR), prevoz 55 eur. Prijave sprejema Danijela Mandeljč do 1. 10., prijavnico dobite v društveni pisarni med uradnimi urami.

5. 11. – martinovanje v gostišču Kavana K Jeleni v Gornji Dubravi (glasba v živo, kosilo in brezplačna pijača, obisk Oljarne Jeruzalem, cena 56 EUR). Prijave pri Julijani Dolinar med uradnimi urami društva.

15. 11. – koncert ob 90-letnici delovanja invalidskega podjetja CSS v Športni dvorani Trata, Škofja Loka. Vstopnice kupite pri Alenki Malenšek med uradnimi urami društva.

December

Prednovoletna druženja
Podrobnejše informacije o

vseh prireditvah in druženjih bodo objavljene na naši spletni strani, lahko pa nas med uradnimi urami tudi obiščete. Udeležba pri vseh dejavnostih na lastno odgovornost!

Takole smo se lani družili ob igri »na štrbunk« na društvenem srečanju na Trati

Danica Zavižlebir

Dolgo vroče poletje

► Martina Eržen

V Društvu upokojencev Škofja Loka smo se povezali s Pokrajinsko zvezo DU Gorenjske ter našim članom letos znova omogočili letovanje v hotelu Delfin v Izoli. Letovanja (od 28. junija do 5. julija) se je udeležilo 25 članov in članic našega društva, skupaj z DU Kranj in DU Tržič pa je v tem terminu letovalo 120 upokojenk in upokojencev.

Na pot smo se podali z organiziranim prevozom. Dvonadstropni avtobus je pripeljal iz Železnikov, tako da smo v Škofji Loki lahko izbirali sedeže, potem pa so se nam novi potniki pridružili še v Kranju in Tržiču – na koncu nas je bilo skupaj 70.

Preostali so se v Izolo pripeljali s svojimi avtomobili. Za celotno organizacijo je poskrbela gospa Lidija Malovrh iz DU Kranj, tako da je bilo v hotelu že vse pripravljeno za namestitev po sobah. S hotelskimi storitvami smo bili zelo zadovoljni, tudi za zabavo je bilo poskrbljeno, saj so bili ob večerih organizirani tako ples kot tudi tombola. Ker je v tistih dneh že nastopil prvi vročinski val, smo iskali senco v bližini morja in se kopali v zunanjem ali v notranjem hotelskem bazenu. V hotelu imajo tudi lepo urejen Kneippov vrt z dišečimi zelišči in ležalniki za sončenje v senci dreves.

Domov smo se vrnili spočiti in dobre volje. Na poti domov nas je gospa Lidija povabila še na jesenski dopust v Lendavske toplice, prav tako v organizaciji Pokrajinske zveze DU.

Pešpolk kranjskih Janezov

► Marica Mrak

Spomin na prvo svetovno vojno in znameniti pešpolk kranjskih Janezov ter njegovo slavno zgodovino vse bolj blede in izginja v pozabo. Tudi moj ata Martin, vojak tega polka med prvo svetovno vojno, je veliko pripovedoval o svojih doživljajih. Iz davnega spomina sem izbrskala in zapisala, kar je še ostalo. Vpoklican je bil takoj na začetku vojne leta 1914. Ob vsej zaskrbljenosti in mantri »na vojsko gredo, nazaj jih pa nikol' več ne bo« ga je malce gnala tudi radovednost, kako bo novost spremenila njegovo doslej enolično bedno življenje. Revno otroštvo, pastirstvo in hlapčevanje pri oholih kmetih. In da bo vojne že do zime konec, je bilo povedano.

Začetek je bil kar obetaven, vse leto je preživel v Drežnici, od koder so hodili na strmine Krna kosit travo za oskrbo vojaških konj. Pozneje so se razmere zaostrele, saj so jih v Judenburgu razporejali za odhod na vzhodno fronto. V Galicijo! »Tam, kjer gore so Karpati,« pravi pesem. Na vse načine so se skušali izmakniti in ostati v zaledju. Nekaj dni pred zdravniškim pregledom so si na noge navezali bakrene kovance, ki so povzročali vnetje in odprte rane. Dan prej so jedli še surov krompir, da bi dobili vročino. Nekaterim je uspelo odložiti odhod na fronto, večini pa ne, saj so zdravniki poznali take ukane. Tudi Martin je še z dvema kolegom poskusil s to zvijačo. Na predvečer pregleda so še precej popivali in so pred komisijo prišli

vsi mačkasti. Dva so poslali na fronto, strica Jožeta pa ne, ker se je pred pregledom uredil in ostal v zaledju. Morda pa tudi zato, ker je bil odličen krojač in je bil tam bolj koristen.

Znano je, kako strašni boji so divjali v Galiciji. Bitko junija 1915 jih je od 2500 vojakov 17. pešpolka kranjskih Janezov preživelo le 300. Tudi Martin je bil eden redkih, ki so preživeli to grozoto. Vse življenje ga je preganjala slaba vest, da je prav tam ubil človeka, Rusa, edinega v vsej vojni. »Gledala sva se iz oči v oči, merila s puško drug v drugega, pa sem jaz prvi pritisnil na petelina ...« Omenjal je tudi grozovit dogodek: njegov znanec je svojemu trpečemu sovaščanu, ki ga je smrtno zadel sovražni izstrelek, z bajonetom prerezal vrat in mu tako skrajšal muke.

Leta 1916 je bil Martin premeščen na zahodno fronto, v Tirole, in na Piavi je ostal do konca vojne. Vojska je bila vkopana v skalna pobočja, na katera so nenehno padale italijanske mine, izstrelki, granate, šrapneli. Skalovje se je krušilo in pod seboj zasipalo avstrijske vojake. Pripovedoval je, da je bilo več mrtvih zaradi padajočih skal kot zaradi orožja.

Doživljal je tudi strašno lakoto, saj po več dni ni bilo nikakršne hrane. V skalovju je tudi rastlinja primanjkovalo. Tako je nekoč, ali pa večkrat, iz konjskih odpadkov – fig, izbrskal nekaj neprebavljenih koruznih zrn, jih strl in iz njih skuhal juhi podobno jed. Celó tako hudo je bilo, da

sta s kolegom iz mrtvega vojaka izrezala kos mesa in ga dala kuhat. Kljub nepopisni lakoti, se jima je že med kuhanjem obrnil želodec.

Enajstega novembra 1918 je bilo vojne konec. Naslednji dan, 12. novembra, je Martin dopolnil 23 let. Vendar zanj trpljenje še ni bilo končano. Znašel se je v italijanskem ujetništvu. Omenjal je kraje Campomulo, Campo-rosato, Campovecchio ... Ujetniki so čistili in urejali med vojno razdejano pokrajino. To je trajalo več mesecev. Rad se je pohvalil, da se je naučil italijansko: »lo parlo italiano come sloveno.« Bilo pa je tudi dovolj vina in samskih žensk, kiso svojemške izgubljena frontah. V domače kraje se je vrnil šele po 56 mesecih odsotnosti. Njegov starejši brat Janez, ki je doživljal podobno usodo, je ranjen obtičal v tržaški bolnišnici, tam spoznal neko strežnico, se z njo poročil in za vedno ostal v Italiji.

Ob stranskem vhodu na škofjeloško mestno pokopališče raste približno 40 brez. Ta drevesa so bila zasajena po prvi svetovni vojni v spomin na fante iz Škofje Loke in okoliških vasi, ki so se na različnih frontah bojevali za tedanjo domovino Avstrijo, a so njihove kosti za vedno ostale na tujih tleh. Prav moj ata Martin in drugi srečneži, ki so preživeli, so ta spominski park zasadili v spomin na mrtve sotrpine. Na kamnitem spomeniku so poimensko zapisane vse žrtve iz posameznih krajev. »Mrzli so grobovi zemlje tuje, le naša bolečina vas obiskuje.« (Del napisa)

DRUŠTVO UPOKOJENCEV ŠKOFJA LOKA
Partizanska cesta 1, 4220 Škofja Loka

Uradne ure v pisarni društva:

ob sredah in petkih od 8. do 12. ure

Blagajna: od 8. do 11. ure

Tajništvo: tel.: 04/512 06 64

e-pošta:

drustvoupokojencev@siol.net

Predsednik:

Miha Ješe, 031/309 795

Podpredsednica:

Vesna Čadež, 031/311 873

Tajnica:

Patricija Žumer, 041/618 308

Računovodstvo:

Tatjana Hribernik, 031/635 109

Vplačila članarin in enodnevnih izletov:

Alenka Malenšek, 031/ 692 755

Letovanja in turistična potovanja:

Vesna Čadež, 031/311 873

Sekcija za kulturo:

Marinka Mesec, 031/259 212

Šport in rekreacija:

Nada Somrak, 031/735 413

Planinska sekcija – prijave:

Martina Eržen, 041/831 064

Pohodniška sekcija:

Dragica Gartner, 041/607 483

Glasilo Mi o sebi:

Danica Zavrl Žlebir, 031/626 154

Marinkina knjižnica:

Nevenka Mandić Orehek, 068/617 159:

ob ponedeljkih od 14.30 do 16.30 ure,

ob sredah od 11. do 13. ure in

ob petkih od 11.30 do 13.30

Starejši za starejše:

Tadeja Piskač Hafner, 041/ 676 733

Najemna stanovanja:

Nežka Fojkar, 041/717 210

● Ob smrti našega člana prosimo njegove bližnje, da o tem obvestijo tajnico DU (041/618 308), praporščaka (Milan Možina, 041/996 789) ali svojega poverjenika.

ČLANARINA DRUŠTVA ZA LETO 2026

Društvena članarina in članarina vzajemne samopomoči za leto 2026 predvidoma ostajata nespremenjeni, to je **15 €**, in veljata za tekoče leto (januar–december).

Član je praviloma dolžan plačati letno članarino do konca junija 2026.

Prispevka posameznega člana sta:

– letna članarina 15 €,

– vpisnina za nove člane 2 €

(članska izkaznica),

– vzajemna samopomoč (VPS) 12 € (neobvezno).

Ob morebitnem prenehanju članstva zaradi izključitve oziroma odpovedi član nima pravice do vračila vplačane članarine.

Člani DU, nastanjeni v domovih za starejše, so od 1. 1. 2020 po sklepu UO DU z dne

7. 8. 2019 oproščeni plačila članarine za DU, ne pa tudi članarine za vzajemno samopomoč oz. posmrtnine.

Vsa gotovinska vplačila (članarine, izleti, letovanja) so mogoča med uradnimi urami od 8. do 11. ure.

Članarino lahko nakažete tudi na naš TRR pri GB Škofja Loka, št.: 07000-0001134214, s pripisom članarina 2026, referenca SI99.

V članski knjižnici vam bomo plačilo potrdili pozneje v pisarni.

KORISTNE POVEZAVE – SPLETNE STRANI

Občina Škofja Loka

<https://www.skofjaloka.si/>

ZDUS Ljubljana

<https://www.zdus-zveza.si/>

PZDU Kranj:

<http://www.pzdugorenjske.si/>

Društvo U3 Škofja Loka

<https://3univerza-loka.splet.arnes.si/>

Ljudska univerza Škofja Loka

<https://www.lu-skofjaloka.si/>

Zdravstveni dom Škofja Loka

<https://www.zd-loka.si>

Knjižnica Ivana Tavčarja

<https://www.knjiznica-skofjaloka.si/>

Lekarna Škofja Loka:

<http://www.gorenjske-lekarne.si/enote>

TIC Škofja Loka

<https://www.visitskofjaloka.si>

Radio Sora <https://www.radio-sora.si>

SKLAD VZAJEMNE SAMOPOMOČI (VPS)

Vzajemna samopomoč je prostovoljna solidarna skupnost članov, ustanovljena zaradi izplačila posmrtnine po smrti člana. Deluje kot sklad in jo ureja Pravilnik vzajemne samopomoči. Letni prispevek in višino posmrtnine vsako leto določi upravni odbor ZDUS.

Vanj se lahko vključijo člani društev upokojencev do dopolnjenega 70. leta starosti. Pravica do izplačila posmrtnine pripada posameznemu članu po preteku čakalne dobe, ki je odvisna od starosti člana ob vpisu. Če član društva upokojencev preneha biti član društva, ne more biti več član samopomoči in nima pravice do vračila vplačanih prispevkov. Pomembno je, da so člani ob vstopu opozorjeni na to, da mora biti članarina poravnana vsako leto in da po enem letu neplačila članstvo preneha. Posmrtnina se lahko izplača najpozneje v enem letu po smrti člana samopomoči. Če po preteku enega leta niso bila predložena dokazila o smrti, pravica do posmrtnine ugasne. Ob smrti člana VPS ima upravičenec pravico do izplačila posmrtnine, če je od dneva vpisa v članstvo VPS do smrti minilo najmanj 5 let. Upravičenec je oseba, ki jo ob vstopu v članstvo VPS ali pozneje določi član VPS. Ob smrti člana, ki za tekoče leto še ni poravnal članarine in posmrtnine, mora upravičenec oz. pooblaščenec to storiti najpozneje v šestih mesecih po smrti člana, da lahko upraviči izplačilo posmrtnine. Zahtevek za izplačilo posmrtnine upravičenec lahko vloži najpozneje v 12 mesecih od dneva smrti člana VPS. Zahtevku za izplačilo posmrtnine mora upravičenec društvu predložiti mrliški list umrlega člana ter fotokopije davčne številke, številke osebne izkaznice in bančne kartice upravičenca. Če dokumenti po preteku dvanajstih (12) mesecev niso bili predloženi, pravica do posmrtnine ugasne. VPS mora posmrtnino izplačati v tridesetih dneh od dneva predložitve navedenih dokazil.

Praznujte z nami 90-letnico delovanja CSS – invalidskega podjetja

Od domačih melodij in skupine ABBA do nepozabnega Toma Jonesa!

V nedeljo, 15. novembra 2026, ob 18.00, bodo oder Športne dvorane Trata zavzeli izjemni glasbeniki in mladi plesalci, ki vas bodo popeljali na nepozabno glasbeno potovanje.

Kdo bo z nami ustvarjal magijo?

Vrhunski orkester: Big Band Bid Bang Radovljica, **izjemni vokali:** dinamične in neustrašne »Dinamitke« (Simona, Damjana in Alenka) ter romantični Sergej,

najmlajše zvezde: otroške plesne točke bodo celotnemu dogodku vtisnile neprecenljivo iskrenost in mladostno igrivost. Srce vam bodo ogrele plesalke in plesalci plesnega studia Jay dance.

Ta koncert je praznik sodelovanja. Je priložnost, da preživite čudovit jesenski večer z družino in hkrati naredite nekaj plemenitega. Z nakupom vstopnice ne boste samo uživali v vrhunski zabavi, ampak boste tudi neposredno podprli delovanje našega invalidskega podjetja CSS in pripomogli k ustvarjanju boljših delovnih razmer za naše zaposlene.

NE POZABITE: nedelja, 15. november 2026, ob 18.00, Športna dvorana Trata v Škofji Loki!

Vabi:

Kolektiv CSS – invalidsko podjetje Škofja Loka

VSTOPNICE LAHKO KUPITE pri Alenki Malenšek med uradnimi urami društva.

Na prireditvah radi prisluhnemo Janezu Jocifu, ki zna iz starih instrumentov izvabiti najlepšo glasbo.

Kulturna dejavnost v DU Škofja Loka je vzcvetela, velika pozornost je namenjena tudi razstavam v galeriji Zlatin hodnik.

Na zboru članov so člani in članice našega društva pozorno prisluhnili poročilu predsednika Miha Ješeta.

Mogočne, skoraj
umetniške kamnite
gmote na rtu otoka
Capo Testa, kot so jih
videli naši izletniki
na Sardiniji.

© Majda Puhar Kovac

© Loka Turist

Kolesarji prečkajo novi most v Mednem.

© Milna Ješe

Naši upokoenci so junija letovali na Krku. In njihovi vtisi?
Mi se imamo vedno dobro, zatrjujejo.

Modri
pomežik
ponedeljkovim
pohodnikom
v dolini
Završnice

© Mira Kofler

© Nevenka Mandić Orehek

Mladi glasbeniki so vselej dobrodošla popestritev
dogodkov v Kulturnem centru Kamnitnik.